

ความพยายามที่จะรื้อฟื้นความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ก. บทบาทของประเทศอื่นที่เกี่ยวข้อง

ตั้งแต่เกิดกรณีพิพาทระหว่างมาเลเซียและอินโดนีเซีย เป็นต้นมาได้มีประเทศต่าง ๆ หลายฝ่ายได้เข้าตัวพันเกี่ยวของด้วย บางประเทศก็ให้ความสนับสนุนต่อมาเลเซีย บางประเทศก็ให้ความสนับสนุนต่ออินโดนีเซีย และบางประเทศก็ตั้งตนเป็นกลาง ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละประเทศมีผลประโยชน์เกี่ยวพัน และภูมิหลังต่าง ๆ กัน ดังจะได้แยกพิจารณาเป็นประเทศ ๆ ไป

๑. ความช่วยเหลือและสนับสนุนของอังกฤษและเครือจักรภพต่อมาเลเซีย

ดินแดนบริเวณที่รวมกันเข้าเป็นมาเลเซียนั้น เดิมเคยเป็นอาณานิคมของอังกฤษมาก่อนทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้อังกฤษจึงมีอิทธิพลอย่างแน่นแฟ้นต่อดินแดนแถบนี้ เกือบทุกด้าน เมื่ออังกฤษให้เอกราชแกemaalaya เมื่อ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๐ มาลายาก็ยังคงมีฐานะเป็นสมาชิกประเทศหนึ่งของเครือจักรภพอังกฤษและมีสนธิสัญญาป้องกันทางทหารอยู่กับประเทศอังกฤษ ส่วนสิงคโปร์นั้น อังกฤษทำหน้าที่ในกิจการต่างประเทศและการป้องกันเท่านั้น ส่วนสิทธิในการปกครองภายในนั้น รัฐบาลสิงคโปร์มีอำนาจดำเนินการเอง เมื่อตนกู อับดุล ราห์มัน เสนอความคิดเห็นในการที่จะตั้งมาเลเซียขึ้นโดยรวมเอาดินแดนมาลายา สิงคโปร์ บอร์เนียว ซาราวัก และบรูไน เข้าด้วยกัน อังกฤษซึ่งมีผลประโยชน์อย่างมากมายทั้งในด้านการเศรษฐกิจและการเมืองอยู่ในดินแดนแถบนี้ จึงได้ให้ความสนับสนุนอย่างเต็มที่ และได้ช่วยดำเนินการจัดการประชุมไกล่เกลี่ยปัญหาต่าง ๆ จนลุล่วงไป และสามารถจัดตั้งมาเลเซียขึ้นมาได้ สาเหตุที่อังกฤษให้ความสนับสนุนในการจัดตั้งมาเลเซียนี้ก็เนื่องจากอังกฤษตระหนักดีว่า หากปล่อยให้ดินแดนแถบนี้เช่น ซาราวัก บรูไน บอร์เนียวเหนือ สิงคโปร์ เป็นอิสระปกครองโดยตนถวนตัวออกไปแล้วดินแดนเหล่านี้ก็จะไม่สามารถปกป้องคุ้มครองตนเองได้ และจะถูกคอมมิวนิสต์ครอบครองในที่สุด ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์ของอังกฤษในดินแดนแถบนี้เอง แต่ถาอังกฤษสนับสนุนให้ดินแดนเหล่านี้รวมกันเข้าเป็นมาเลเซียแล้ว ย่อมเป็นผลดีแก่ประเทศนั้นเอง และยังช่วยให้อังกฤษสามารถรักษามลประโยชน์ที่ตนมีอยู่ในดินแดนแถบนี้ต่อไปได้อีกด้วย และเนื่องจากของแถมมาลาการมีความสำคัญทาง

สนธิสัญญาความตกลงว่าด้วยการป้องกันภัยและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างมาลายา กับสหราชอาณาจักร ปี ๒๕๐๐

ยุทธศาสตร์ เป็นอย่างยิ่ง ทั้งในด้านการ เมืองและการ เศรษฐกิจ อังกฤษจึงไม่ปรารถนา ที่จะทิ้งฐานทัพที่สำคัญที่สุดของตนในภาคตะวันออกไกล คือที่สิงคโปร์ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้ อังกฤษจึงได้แสดงท่าทีอย่างแข็งขันตลอดมาว่าจะป้องกันมาเดเชียอย่างเต็มที่ ถ้าหากถูกรุกรานจากอินโดนีเซียดังเช่น เมื่อก่อนสถาปนามาเดเชีย เซอร์ริชาร์ด ฮัดลีย์ เสนาธิการทหารอังกฤษถึงกับกล่าวออกมาว่า "อังกฤษถูกผูกมัดถึง ๕๐๐ เบลอร์เซ็นต์ ในการที่จะป้องกันมาเดเชีย"^๒ ซึ่งแสดงถึงเจตนาอันแน่วแน่ของอังกฤษที่จะทำการ ช่วยเหลือมาเดเชียตามพันธกรณีของตน

เมื่ออินโดนีเซียใญ่นโยบายประชัญหน้าและบดขยี้ต่อมาเดเชีย อังกฤษจึงได้ ประกาศที่จะให้ความช่วยเหลือต่อมาเดเชียตามพันธข้อยุทธกัมทางทหารของตนทันที ปลัดกระทรวงการต่างประเทศของเครือจักรภพอังกฤษได้แถลงถึงเหตุที่อังกฤษให้การ สนับสนุนมาเดเชียว่า มันจะเป็นการเคราะห์ร้ายของประเทศในตะวันออกไกลอย่างมหันต์ ถ้าหากว่าเรายอมปล่อยให้ประเทศใหญ่ ๆ บดขยี้ประเทศเล็ก ๆ ได้โดยสบายใจ เขากล่าวต่อไปว่า ชูการ์ โบกำลังพยายามบดขยี้มาเดเชียอย่างไม่มีเหตุผลและความคิดที่ ขวบหลงใหลไปเท่านั้น ซึ่งความทะเยอทะยานแบบนี้ได้เคยเป็นที่ประจักษ์กันมาแล้ว การ เสริมกำลังทหารของอินโดนีเซียในจุดต่าง ๆ นั้น เป็นการคุกคามที่จะเปิดสงครามใหญ่ ซึ่งอังกฤษก็จำเป็นต้องตอบสนองด้วยการส่งกำลังของตนไปให้การช่วยเหลือและสนับสนุน แก่มาเดเชีย ซึ่งจะเป็นประเทศในเครือจักรภพด้วยก็ เมื่ออินโดนีเซียเริ่มส่งกอง โจรซึ่มก่อกบฏในดินแดนมาเดเชีย อังกฤษจึงได้ส่งกำลังทหารออกกวาดล้างและปราบปราม อย่างเด็ดขาด พร้อมทั้งส่งกำลังทหารจากฐานทัพของตนในจุดต่าง ๆ มาเสริมกำลังใน มาเดเชียทั้งทางบก เรือ และอากาศ จนกระทั่งในปัจจุบันนี้มีทหารอังกฤษอยู่ในมาเดเชีย มากยิ่งกว่าครั้งใด ๆ นับแต่สิ้นสุดสงครามโลก ทหารอังกฤษที่อยู่ในมาเดเชียปัจจุบันมีจำนวน ถึง ๕๐,๐๐๐ คน และในจำนวนนี้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน อยู่ในดินแดนมาเดเชีย

^๒ ถ้อยแถลงของนายพลเซอร์ริชาร์ด ฮัดลีย์ เสนาธิการทหารอังกฤษที่กรุงแคนเบอร์รา ออสเตรเลีย เมื่อ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖

^๓ คำแถลงของปลัดกระทรวงการต่างประเทศอังกฤษที่ลอนดอนเมื่อ ๑๒ มกราคม ๒๕๐๗

ทางบอร์ เนียว เทื่อ^๔ สำหรับกำลังกองทัพเรือในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีเรือรบถึง ๘๐ ลำ ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเรือรบทุกเครื่องบินเสีย ๒ ลำ คือ อีเกิ้ล และวิกตอเรียส นกนั้นเป็นเรือพิฆาต เรือฟรีเกต เรือกวาดทุ่นระเบิด ส่วนกำลังทางอากาศนั้นไม่เป็น ที่เปิดเผยจำนวน แต่กล่าวว่ามีกำลังเพียงพอที่จะรับมือกับการบุกรุกของอินโดนีเซียเป็น อย่างดี การที่อังกฤษเสริมกำลังของตนอย่างใหญ่โต เช่นที่โฆษกของกระทรวงกลาโหม อังกฤษกล่าวว่าเพื่อป้องกันให้อินโดนีเซียเปิดการรุกรานมาเดเชียขึ้นได้ อังกฤษได้ให้ ความช่วยเหลือทางทหารแก่มาเดเชียภายหลังการสถาปนาเป็นจำนวนเงินถึง ๒๐ ล้าน ปอนด์ และจะให้เพิ่มขึ้นอีก

นายกรัฐมนตรีอาโรลด์ วิลสัน แห่งอังกฤษ ได้แถลงในรัฐสภาอังกฤษว่า อังกฤษยินดีต้อนรับความริเริ่มใด ๆ ที่จะนำไปสู่การทำความตกลงกัน และยุติการประจัญหน้า แต่จะต้องไม่มีเงื่อนไขหรือมีการแทรกแซงของชิปไตของมาเดเชีย เขากล่าวคววว่า การ แก่ไขทางการ เมือง เป็นสิ่งที่ต้องกระทำ แต่เรื่องนี้มิใช่อยู่ในฐานะสงคราม เพราะว่าการตี พิพาทระหว่างมาเดเชียกับอินโดนีเซียไม่มีพื้นฐานอย่างแท้จริง นายกรัฐมนตรีวิลสัน ยัง ได้พยายามแสวงหาความสนับสนุนในการช่วยเหลือมาเดเชียจากประเทศเครือจักรภพอื่น ๆ และจากสหรัฐอเมริกา ซึ่งจากที่ประชุมนายกรัฐมนตรีแห่งเครือจักรภพอังกฤษที่ลอนดอน ครั้งที่ ๑๓ เมื่อ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๗ ได้ตกลงกันที่จะให้ความสนับสนุนอย่าง เต็มใจต่อ รัฐบาลมาเดเชียในการต่อต้านการข่มขู่ของอินโดนีเซีย ที่ประชุมได้ออกแถลงการณ์ร่วม มีความตอนหนึ่งว่า "ขอให้ความเชื่อมั่นต่อนายกรัฐมนตรีมาเดเชียถึงความ เห็นอกเห็นใจ และความสนับสนุนของบรรดานายกรัฐมนตรีเครือจักรภพต่อความพยายามที่จะรักษาไว้ซึ่ง อีสระภาพ ชิปปไต และความมั่นคงของประเทศ และสถาปนาสันติสุขแก่มาเดเชีย และ ประเทศเพื่อนบ้าน"

^๔ คำแถลงโฆษกทหารบก เรือ อากาศ ของอังกฤษที่กัวลาลัมเปอร์

เมื่อ มกราคม ๒๕๐๘

^๕ แถลงการณ์ร่วมของที่ประชุมนายกรัฐมนตรีแห่งเครือจักรภพ ครั้งที่ ๑๓

เมื่อ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๐๗

ประเทศเครือจักรภพอีก ๒ ประเทศที่ให้ความสนับสนุนอย่างแข็งขันต่อมาเดเซีย
คือ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เซอร์โรเบิร์ตแมนซีส นายกรัฐมนตรีออสเตรเลียได้ให้
สัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือพิมพ์ เมื่อ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘ ว่า ออสเตรเลียพยายามอย่างยิ่งในอัน
ที่จะมีส่วนช่วยสร้างสันติภาพในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับกรณีพิพาทของมาเดเซียกับ
อินโดนีเซีย นั้น เขาเห็นว่าความยุ่งยากเกิดขึ้นเพราะอินโดนีเซียเริ่มเป็นฝ่ายโจมตีด้วย
อาวุธ หากยุติการโจมตีเมื่อใด การที่จะเจรจาตกลงกันยอมทำได้ ออสเตรเลียยังถือว่า
กรณีเหล่านี้ออสเตรเลียมีผลประโยชน์และความรับผิดชอบอยู่หลายประการ แต่ถ้าจะพิจารณา
เหตุผลโดยแท้จริงของออสเตรเลียแล้วจะเห็นได้ว่า เนื่องจากออสเตรเลียมีอาณาเขตติดต่อกับ
ใกล้เคียงกับอินโดนีเซียทางใต้และเนื่องจากออสเตรเลียไม่ไว้วางใจในนโยบายของ
ประธานาธิบดีชุการ์โน และรัฐบาลอินโดนีเซียซึ่งมีท่าทีใหม่เอียงไปในทางคอมมิวนิสต์และ
พยายามสะสมกำลังทหารซึ่งอาจจะเป็นภัยแก่ออสเตรเลียได้โดยเฉพาะกับเกาะนิวกินีของ
ออสเตรเลีย ด้วยเหตุนี้ออสเตรเลียจึงได้ให้ความสนับสนุนแก่มมาเดเซีย ทั้งการทหารและ
ทางเศรษฐกิจในการที่จะต่อสู้กับอินโดนีเซีย สำหรับนิวซีแลนด์ก็เนื่องจากเหตุผลคล้าย ๆ กัน
ขณะนี้รัฐบาลออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ได้ส่งกำลังทหารบกและกำลังเรือรบมาช่วยมาเดเซีย
ในการปราบปรามกองโจรและการรุกรานของอินโดนีเซียอยู่เป็นจำนวนหลายกองพัน สำหรับ
ประเทศเครือจักรภพอีกประเทศหนึ่งที่ให้ความสนับสนุนแก่มมาเดเซีย คือ คานาดา ซึ่งได้
เสนอให้อุปกรณ์ในการป้องกันและการฝึกหัดทหาร เป็นจำนวน ๑๒ ล้านเหรียญ

๒. สหรัฐอเมริกากับกรณีพิพาท

การเมืองระหว่างประเทศในยุคปัจจุบัน เป็นการเมืองระหว่างค่าย ๒ ค่าย คือ ระหว่างกลุ่มโลกเสรีประชาธิปไตยกับกลุ่มคอมมิวนิสต์ กลุ่มโลกเสรีประชาธิปไตย มีสหรัฐอเมริกาเป็นหัวหน้า ส่วนกลุ่มคอมมิวนิสต์นั้น มีโซเวียตรัสเซียและจีนแดงทำตนเป็นผู้นำ แม้ว่าปัจจุบันจะมีกลุ่มประเทศที่ไคร้รับเอกราชใหม่ เกิดขึ้นอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งพยายามจะวางตนเป็นกลางระหว่างกลุ่มทั้ง ๒ ข้างกัน แต่ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและสำคัญอะไรนัก

สหรัฐอเมริกาในปัจจุบันได้มีส่วนเข้าไปพัวพันกับเหตุการณ์ระหว่างประเทศเกือบทุก ๆ แห่งในโลก ทั้งนี้ เนื่องจากฐานะความเป็นผู้นำฝ่ายโลกเสรีบังคับให้สหรัฐจำเป็นต้องเข้าไปมีบทบาทและความรับผิดชอบร่วมด้วย ดังที่อดีตประธานาธิบดี เคเนดี แห่งสหรัฐอเมริกาได้กล่าวไว้ในคำปราศรัยในวันเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีว่า "จากสถานการณ์และเวลานี้ขอให้ชาวอเมริกันไปถึงมิตรและศัตรูของเราว่า ประทีปอันส่องสว่างใดส่งต่อกันมาตกอยู่แก่ชาวอเมริกันรุ่นใหม่ที่เกิดในศตวรรษนี้ที่ถูกขับให้แกร่งกล้าขึ้นด้วยการสงครามที่ถูกอบรมมาให้อยู่ในสมัยสันติภาพอันแสนลำบากและเป็นไปอย่างขมขื่น ซึ่ง เขาได้ผูกพันคนทั่วทั้งโลก" และอีกตอนหนึ่งที่ว่า "ขอให้ทุกชาติพึงทราบเถิดว่าไม่ว่าชาติใดจะมีเจตนาดีหรือร้ายต่อเราก็ตาม เรา จะแบกรับภาระทุกอย่าง เฉลี่ยกับความยากลำบากทุกชนิด สนับสนุนมิตรทุกคนและจะต่อสู้กับเมื่อศัตรูทุกคน เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับความคงอยู่และสำเร็จแห่งอิสรภาพของเราต่อชาติทั้งหลาย ซึ่งทำตัวเป็นปรปักษ์ของเรา เราจะไปให้คำมั่นสัญญาแต่อย่างใดนอกจากจะขอร้องว่าขอให้ทั้งสองฝ่ายจงเริ่มต้นกันใหม่ในการแสวงหาสันติภาพ" ขอจบบทความนี้ด้วยความรับผิดชอบของสหรัฐฯ ใดแต่ออกไปอย่างกว้างขวางนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลงเป็นต้นมา ประธานาธิบดีทุกคนของสหรัฐฯ ตั้งแต่ ฮาโรลด์ เอส. ทรูแมน, ไอเซนฮาวร์, เคเนดี และ ลินคอล์น จอห์นสัน ต่างเป็นผู้คุมขตาของโลกไว้อย่างใหญ่หลวง และมีส่วนเข้าไปพัวพัน

กับเหตุการณ์ระหว่างประเทศทุก ๆ แห่งในโลกไม่ว่าจะเป็นไปในลักษณะการเมือง การทหาร การ เศรษฐกิจและการสังคม

สำหรับกรณีพิพาทระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซีย สหรัฐอเมริกาได้เฝ้าสังเกต และติดตามเหตุการณ์อย่างใกล้ชิดแต่ตนควยความห่วงใย ทั้งนี้เพราะสหรัฐฯ มีความสัมพันธ์อยู่กับ ประเทศคู่พิพาททั้งสองประเทศและมีความปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยยุติกรณีพิพาทนี้ สำหรับ อินโดนีเซีย นั้น แม้ว่าประธานาธิบดีซูการ์โนจะดำเนินนโยบายเอินเอียงไปเป็นฝ่ายคอมมิวนิสต์ และกล่าวโจมตีสหรัฐฯ อยู่เสมอมา แต่สหรัฐฯ ก็ยังพยายามที่จะยุติกรณีพิพาทและให้ความช่วยเหลือ อินโดนีเซียในด้านเศรษฐกิจ การทหาร และสังคม เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เป็นต้นมาถึง ๑๐๐ ล้านดอลลาร์ ความช่วยเหลือของสหรัฐฯ ที่มีต่ออินโดนีเซียนี้สภา Congress ของสหรัฐฯ ได้โจมตีและพยายามที่จะให้รัฐบาลสหรัฐฯ ยุติความช่วยเหลือโดยกล่าวหาว่า ให้ความช่วยเหลือไปโดยไม่ไต่ประโยชน์อันใดขึ้นมา ประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้กล่าวโจมตี สหรัฐฯ อยู่เสมอว่า เข้ามายุ่งเกี่ยวกับกิจการของเอเซียมากเกินไป และเรียกร้องให้เลิก ยุ่งเกี่ยวเสีย เมื่อมาเลเซียได้ถูกสถาปนาขึ้นเมื่อ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๖ สหรัฐอเมริกาได้ให้ความ สนับสนุนและความรับรองต่อมาเลเซียจึงก่อให้เกิดความขุ่นเคืองแก่ประธานาธิบดีซูการ์โน เป็นอย่างยิ่ง เมื่อวันคล้ายวันอิสรภาพของอินโดนีเซีย เมื่อ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๗ ประธานาธิบดี ซูการ์โนได้กล่าวปราศรัยต่อประชาชนที่จากการท่า โจมตีสหรัฐฯ อย่างรุนแรง และกล่าวหาว่า สหรัฐฯ ข่มขู่อินโดนีเซีย

อันที่จริงนั้นสหรัฐฯ ได้พยายามหาทางไกล่เกลี่ยกรณีพิพาทนี้และพยายามทำความเข้าใจกับอินโดนีเซียอยู่เสมอ ดังเช่นเมื่อกลางเดือนเมษายน ๒๕๐๗ ประธานาธิบดีจอห์นสัน ก็ได้ส่งนายโรเบิร์ต เคเนดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสหรัฐฯ ไปลงชายฝั่งที่ประธานาธิบดี เคเนดี เดินทางมาเจรจากับประธานาธิบดีซูการ์โนที่จากการท่าเพื่อหาทางไกล่เกลี่ยใน การเจรจานั้น นายโรเบิร์ต เคเนดีได้ขอร้องให้ซูการ์โนสั่งกองโจรอินโดนีเซียให้หยุดยิง และหาทางเจรจาปรองดองกับเสีย โดยขอร้องให้ไทยช่วยดำเนินการจัดการประชุมเพื่อหา

๖. "ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา" (สำนักข่าวสารอเนกกัน กรุงเทพฯ)

๗. คำแถลงของประธานาธิบดีซูการ์โนต่อประชาชนอินโดนีเซียที่กรุงจาการ์ตา เมื่อ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๗

ตกดงควย แต่การเจรจาหยุดยิงครั้งนั้นก็ล้มเหลวไป หลังจากนั้นความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับสหรัฐอเมริกาเสื่อมทรามลงตามลำดับ เพราะเดิมประธานาธิบดีจอร์จ เอช ดับเบิลยู บุช นั้น คอยคิดวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ตลอดเวลาและไม่ไว้วางใจสหรัฐฯ อยู่แล้ว โดยเหตุการณ์ในทิวาาสหรัฐฯ นั้น คอยคิดวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ตลอดเวลาและไม่ไว้วางใจสหรัฐฯ อยู่แล้ว โดยเหตุการณ์ในทิวาาสหรัฐฯ นั้น คอยคิดวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ตลอดเวลาและไม่ไว้วางใจสหรัฐฯ อยู่แล้ว

เมื่อปี ๒๕๐๑ ได้เกิดกบฏขึ้นในประเทศอินโดนีเซีย พวกกบฏใช้บริเวณเกาะสุมาตราเป็นแหล่งบัญชาการ การปราบกบฏครั้งนั้นฝ่ายรัฐบาลอินโดนีเซียยิงเครื่องบินของฝ่ายกบฏตกเครื่องหนึ่ง เป็นเครื่องบินแบบ บ. ๒๖ ที่ใช้ในสงครามโลกครั้งที่ ๒ นักบินที่จับได้กลายเป็นนักบินอเมริกัน จากการสอบสวนนักบินอเมริกันบอกว่าเป็นนักบินรับจ้าง แต่ประธานาธิบดีจอร์จ เอช ดับเบิลยู บุช นั้น คอยคิดวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ตลอดเวลาและไม่ไว้วางใจสหรัฐฯ อยู่แล้ว

สหรัฐฯ จึงคอยระแวงสหรัฐฯ อยู่เสมอมา เมื่อปลายปี ๒๕๐๗ ประธานาธิบดีจอร์จ เอช ดับเบิลยู บุช นั้น คอยคิดวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ตลอดเวลาและไม่ไว้วางใจสหรัฐฯ อยู่แล้ว

ต่อมาประชาชนเป็นจำนวนมาก ประกาศใ้ให้สหรัฐฯ นำเอาความช่วยเหลือทั้งหมดที่ให้อินโดนีเซียไปรอกเสีย อินโดนีเซียเริ่มนิยามายรุนแรงกับสหรัฐฯ ต่อมาตามลำดับ โดยประชาชนในเมืองต่าง ๆ ของอินโดนีเซีย เช่นที่ จาการ์ตา ซูราบายา ยอกยาการ์ตา ฯลฯ ได้เดินขบวนบุกคุกห้องสมุดสำนักข่าวสารอเมริกันที่ตั้งอยู่ตามเมืองต่าง ๆ เหล่านั้น และนำเอาหนังสือออกมาเผาเสีย โดยเจ้าหน้าที่ของอินโดนีเซียไม่สามารถให้ความคุ้มครองได้ ต่อมาก็ได้มีการแอนตี้สหรัฐฯ ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่นคนงานอินโดนีเซียตัดสายไฟฟ้าและปิดท่อแก๊สมิให้ชาวอเมริกันในจาการ์ตาใช้ คนงาน และพนักงานไปรษณีย์ชาวอินโดนีเซียไม่ยอมส่งจดหมายให้คนอเมริกัน และสถานีทูตสหรัฐฯ ในอินโดนีเซีย ก็มีการบริษัทยาน้ำมันของสหรัฐฯ เช่นบริษัทคาตาลเท็กซ์ แอสตันแวก และแพนอเมริกันได้ถูกรัฐบาลอินโดนีเซียยึดไว้ทั้งหมด รวมทั้งบริษัทสวนยางของอเมริกัน ๒ แห่งคือ บริษัท ยู. เอส. รัมเบอร์ กับบริษัทคูเคียร์ด้วย เนื่องจากการกดดันกดดันและรบกวนของอินโดนีเซียไม่ไหว ในที่สุดฝ่ายการดีโร เวน ผู้อำนวยการสำนักข่าวสารอเมริกันก็ประกาศว่าสหรัฐฯ ตกดงปิดสำนักข่าวสารอเมริกันทั้งหมด ๕ แห่งในอินโดนีเซีย หนังสือพิมพ์ นักศึกษา และนักการเมืองของอินโดนีเซียที่นิยมคอมมิวนิสต์ได้เรียกร้องให้อินโดนีเซียตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐฯ ได้มีความพยายามที่จะหาทางแก้ไขความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ กับอินโดนีเซียให้ดีขึ้น โดยประธานาธิบดีจอห์นสันได้ส่งนายเฮล เวกอร์ บังเกอร์ เป็นทูตพิเศษนำสาส์นส่วนตัวของประธานาธิบดีจอห์นสันมามอบให้ประธานาธิบดีจอร์จ เอช ดับเบิลยู บุช นั้น คอยคิดวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ตลอดเวลาและไม่ไว้วางใจสหรัฐฯ อยู่แล้ว

และได้มีการเจรจากันระหว่างทูตพิเศษกับประธานาธิบดีจอร์จ เอช ดับเบิลยู บุช นั้น คอยคิดวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ตลอดเวลาและไม่ไว้วางใจสหรัฐฯ อยู่แล้ว

เพื่อแก้ไขความสัมพันธ์ระหว่าง ๒ ประเทศ นายบัง เวกอร์ผู้เคยเป็นเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ

ประจำอินเดียมาก่อน และ เกยท่าหน้าทีเป็นผู้แทนสหประชาชาติใกล้เกลี้ยให้ เน เซอร์แดนค
 ยกนิกินีตะวันตกให้กับอินโดนีเซียเมื่อปี ๒๕๐๕ แต่การเจรจานั้นปรากฏว่าล้มเหลวลง โดย
 ทั้งสองได้ออกแถลงการณ์ร่วมยอมรับว่ามีการไม่ลงรอยกันระหว่างสหรัฐฯ กับอินโดนีเซีย
 เกี่ยวกับนโยบายมาเลเซีย หลังจากนั้นต่อมาสหรัฐก็ถอนหน่วยอาสาสมัครสันติภาพของ
 สหรัฐจำนวน ๒๕ คน ออกจากดินแดนอินโดนีเซีย รัฐสภาของอเมริกาก็ได้เรียกร้องให้สหรัฐฯ
 ยุติการช่วยเหลืออินโดนีเซียในระยะต่อมา

สำหรับมาเลเซียนั้น เนื่องจากสหรัฐฯ สนับสนุนในการจัดตั้งมาเลเซียตลอดมา
 และผลการเจรจาระหว่างนายวิดิสัน นายกรัฐมนตรีอังกฤษและประธานาธิบดีจอห์นสัน สหรัฐฯ
 จึงได้ตกลงที่จะให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนต่อมาเลเซีย โดยเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๐๓
 สหรัฐฯ ได้เสนอมอบอาวุธยุทโธปกรณ์ ซึ่งรวมทั้งเครื่องบินแกมาเลเซียและได้จัดส่งคณะกรรมการ
 เกี่ยวกับการทหารของสหรัฐ ๔ นาย เดินทางมาศึกษาความต้องการของมาเลเซีย และเมื่อ
 เดือนมกราคม ๒๕๐๔ ศนงู อับดุล ราซัค ก็ได้เรียกร้องให้สหรัฐฯ ให้ความช่วยเหลือแก
 มาเลเซีย สหรัฐฯ ได้ยืนยันที่จะให้ความช่วยเหลือแกมาเลเซียจากอิทธิพลจากอินโดนีเซีย
 สหรัฐฯ ได้ส่งกำลังกองทัพเรือที่ ๗ มาคุมเชิงอยู่บริเวณน่านน้ำอาเซียอาคเนย์เป็นที่เข้าใจ
 กันว่า ถ้าหากอินโดนีเซียทำการรุกรานมาเลเซียโดยเปิดเผยแล้ว นอกจากจะต้องต่อสู้กับกำลัง
 ของประเทศเครือจักรภพอังกฤษแล้ว ยังจะต้องต่อสู้กับกำลังของสหรัฐอีกด้วย ความก้าวร้าว
 ต่าง ๆ ของอินโดนีเซียที่มีต่อสหรัฐฯ นี้ทำให้อินโดนีเซียต้องขาดมิตรประเทศที่คอยให้ความ
 ช่วยเหลือไปอีกประเทศหนึ่ง คณะสมาชิกรัฐสภาสหรัฐฯ ซึ่งเดินทางมาศึกษาสถานการณ์ใน
 เอเชียอาคเนย์ในตุลาคม ๒๕๐๒ ได้แถลงที่กรุงวอชิงตันเมื่อ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ ว่า
 นโยบายของอินโดนีเซียที่มีต่อมาเลเซียในปัจจุบัน เนื่องมาจากสาเหตุ ๔ ประการ คือ

๑. ประธานาธิบดีซูการ์โนมีอารมณ์ไม่มั่นคง และการกระทำใด ๆ ขึ้นอยู่กับ
 ปฏิกริยาของหมูชน
๒. ประธานาธิบดีซูการ์โนไม่เสรีในการตกลงใจและปฏิบัติการอยู่ในขอบเขต
 จำกัด เพราะต้องมีส่วนอยู่กับพรรคคอมมิวนิสต์

แสดงการยอมรับระหว่างประธานาธิบดีซูการ์โน และนายเอเดเวิร์ซบงเจอร์
 หลังการประชุม

๓. การที่ได้ยินเรื่องนี้มาเป็นของตนโดยง่ายทำให้คิดหวังที่จะได้ดินแดน
บอร์เนียว เห็นอมาในลักษณะเดียวกัน และความยุ่งยากทางเศรษฐกิจภายในกคคนี้ให้ต้อง เสีย
ปฏิบัติการ เพื่อขยายตัว

๔. อินโดนีเซียจะไม่สามารถขยายขอบเขตอิทธิพลของตนออกไปได้ทราบเท่า
ที่อังกฤษยังคงมีอิทธิพลอยู่ในมาเลเซีย จึงต้องการขจัดอิทธิพลของอังกฤษเสีย

คณะสมาชิกรัฐสภาสหรัฐฯ แสดงควยว่า ถ้าอินโดนีเซียรุกรานมาเลเซีย การ
ปฏิบัติการทางทหารจะดูตามขยายตัวและเกี่ยวข้องกับภาคีขององค์การ สปอ. หลายประเทศ
ปัจจุบันสหรัฐฯ ได้แสดงท่าทีสนับสนุนมาเลเซียอย่างเต็มที่ พร้อมกับคอยคุมเชิง
การดำเนินการทางทหารใด ๆ ของอินโดนีเซียอยู่ซึ่งถ้าหากว่าอินโดนีเซียปฏิบัติการใด ๆ
ทางทหารแล้วจะต้องพบกับการต่อต้านจากสหรัฐตามพันธกรณีของตนซึ่งมีอยู่ตามสนธิสัญญาทาง
ทหารกับประเทศต่าง ๆ ในดินแดนแถบนี้อย่างแน่นอน

๓. ท่าทีของไทยเกี่ยวกับกรณีพิพาท

แม้ว่าประเทศไทยจะไม่มีส่วนใดส่วนเสียโดยตรงในกรณีพิพาทระหว่าง
อินโดนีเซียกับมาเลเซีย แต่รัฐบาลไทยก็เห็นว่า เป็นความจำเป็นที่ไทยจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง
ของควยในการหาทางแก้ไขข้อพิพาทให้แกกฏพิพาท ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้.-

๑. ประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซียเป็นประเทศเพื่อนบ้านและมีความ
สัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศไทยมาเป็นเวลานานหลายร้อยปี ประเทศไทยจึงไม่ต้องการที่จะ
เห็นประเทศทั้งสองนี้ต้องแตกกราว จนถึงกับต้องทำสงครามกัน นอกจากนั้นยังเป็นนโยบาย
ของรัฐบาลไทยที่จะส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความร่วมมือกัน โดยใกล้ชิดกับประเทศ
ต่าง ๆ ที่เป็นมิตรโดยเฉพาะประเทศในภาคพื้นอาเซียตะวันออกเฉียงใต้

๒. ประเทศไทยไม่ต้องการที่จะให้ประเทศคอมมิวนิสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
จีนแดง เข้ามามีอิทธิพลครอบงำอินโดนีเซียและยุ้งให้เกิดการรุมพุงกัน เพราะจะทำให้เกิด
การกระทบกระเทือนถึงผลประโยชน์และความมั่นคงของประเทศไทยควย

๓. ถ้าเกิดการรบกวนกันระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียแล้วไทยอาจจะต้อง
เขาไปเกี่ยวข้องกับควย ทั้งนี้ เพราะประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกขององค์การ สปอ. ซึ่ง
อังกฤษ คอสเตอริกา นิวซีแลนด์ และสหรัฐฯ เป็นภาคีสมาชิกรวมอยู่ด้วย ซึ่งประเทศ
เหล่านี้ต่างก็ให้ความสนับสนุนและความช่วยเหลือแกมาเลเซีย

๔. ปัจจุบันประเทศไทยมีผลประโยชน์จากการค้าขายกับประเทศมาเลเซีย
และอินโดนีเซียเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องรักษาความเป็นมิตรกับประเทศทั้ง
สองนี้ไว้ นอกจากนั้นบริเวณของแกมมะลาคา มีความสำคัญในทางยุทธศาสตร์และทางการ
การระหว่างประเทศเป็นอย่างมาก ถ้าของแคบนี้ถูกปิดหรือเกิดการรบกวนกันจนไม่สามารถ
เดินเรือค้าขายได้แล้ว ย่อมเกิดผลกระทบกระเทือนถึง เศรษฐกิจและความมั่นคงของไทย

๕. ไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่างก็เป็นสมาชิกสมาคมอาสาด้วยกัน
สมาคมอาสาในประเทศไทยเห็นว่า มีประโยชน์อย่างมากในการร่วมมือกันทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ
สังคม วัฒนธรรม ดังนั้นไทยจึงไม่ต้องการที่จะให้การร่วมมือในวงของสมาคมอาสาต้อง
ถูกกระทบกระเทือน เพราะกรณีพิพาทเรื่องมาเลเซียเป็นต้นเหตุ

ควยเหตุผลต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้เอง จึงเป็นเหตุให้ไทยต้องมีบทบาทเข้าไป
เกี่ยวข้องกับควยในกรณีพิพาทระหว่างมาเลเซียและอินโดนีเซีย

- ๑. ความสำเร็จในการตกลงสันติภาพ
- ๒. การจัดการประชุมเพื่อหาทางตกลงและบทบาทของนายถนัด คอมันตร์
รัฐมนตรีต่างประเทศของไทย

รัฐบาลไทยโดยเฉพาะบุคคลสำคัญ ๆ ของไทย อาทิ เช่น จอมพลถนอม
กิตติขจร นายกรัฐมนตรี นายถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีต่างประเทศของไทย ได้เคยแถลง
และให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์หลายครั้งหลายคราว่า เนื่องจากประเทศไทยเป็นมิตรที่ดีของ
ประเทศเพื่อนบ้านทั้งสองดังนั้นจึงมีความปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะได้เห็นอินโดนีเซียและ
มาเลเซียสามารถตกลงกรณีพิพาทกันได้ โดยสันติวิธีเนื่องจากความปรารถนาตัวเอง รัฐบาล
ไทยจึงได้พยายามหาวิธีทางอยู่เสมอมาในการที่จะเข้าไปมีส่วนในการไกล่เกลี่ยระหว่าง
ประเทศทั้งสอง

เมื่อมีการประชุมระดับรัฐมนตรีของสมาคมอาสา เมื่อ ๒๓-๒๕ มีนาคม ๒๕๐๖

นายณัฏ คณันตร ได้ถือโอกาสช่วยเจรจาไกล่เกลี่ยระหว่างฟิลิปปินส์และมาดายาให้
 ประนีประนอมกัน การเจรจาดังนี้ได้นำไปสู่การประชุมระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 ต่างประเทศของฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาดายา ขึ้นที่กรุงมะนิลา และการประชุมสุดยอด
 ระหว่าง ๓ ประเทศขึ้นภายหลัง (ดูการประชุมที่มะนิลาในบทที่ ๓) ความพยายามครั้งนี้นับ
 เป็นความพยายามขั้นแรกของไทยในการที่จะช่วยไกล่เกลี่ยกรณีพิพาทหลังจากนั้นนายณัฏ
 คณันตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยก็ได้ใช้ความพยายามอีกหลาย
 ครั้ง ในการหาทางพบปะเจรจากับบุคคลสำคัญของทั้งอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์
 ทั้งจากการพบปะกันในกรุงเทพฯ กัวลาลัมเปอร์ มะนิลา จาการ์ตา และที่นิวยอร์ก ใน
 ระหว่างสมัยการประชุมขององค์การสหประชาชาติ ทั้งนี้เพื่อพยายามใช้การเจรจาจริงใจ
 ใหญ่หน้าทั้ง ๓ ประเทศมาพบปะ เพื่อหาทางตกลงซึ่งกันและกัน และเนื่องจากกรุงเทพฯ เป็น
 ศูนย์กลางของการคมนาคมในบริเวณเอเชียอาคเนย์ ดังนั้นจึงเป็นเส้นทางที่บุคคลสำคัญของ
 อินโดนีเซียและมาเลเซียต้องเดินทางผ่านอยู่เสมอ ดังนั้นบุคคลสำคัญ ๆ ของไทยโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งรัฐมนตรีณัฏ คณันตร จึงได้มีโอกาสมพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลเหล่านี้
 อยู่เสมอ จึงก่อให้เกิดความสนิทสนมและสะดวกต่อการที่จะเจรจาทหาความตกลงยิ่งขึ้น

เมื่อมาเลเซีย ได้ประกาศตัดความสัมพันธ์ทางการทูตต่ออินโดนีเซียและฟิลิปปินส์
 ภายหลังจากที่ได้มีการสถาปนามาเลเซียขึ้น เมื่อ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๖ แล้ว มาเลเซีย
 อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ก็ได้แต่งตั้งให้ประเทศไทยทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของตนใน
 ดินแดนของประเทศที่ตัดสัมพันธ์กันดังกล่าว ซึ่งรัฐบาลไทยก็ได้ยอมรับปฏิบัติหน้าที่นี้ด้วยความ
 ความเต็มใจ ต่อมาระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๖ ประเทศไทยได้เป็น
 เจ้าภาพจัดการประชุมแผนการโคลัมโบที่กรุงเทพฯ ในโอกาสนั้นนายณัฏ คณันตร
 ได้จัดให้รัฐมนตรีต่างประเทศของอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย ได้พบปะเจรจากัน
 และได้ออกแถลงการณ์ร่วมหลังการประชุมเกี่ยวกับมาเลเซียว่าประเทศทั้งสามตกลงกันที่จะ
 ดำเนินการตามที่ได้จำเป็น เพื่อสถาปนาวรรยากาศอันเหมาะสมแก่การเจรจาขึ้น สำหรับเป็น
 แนวทางนำไปสู่การฟื้นฟูสันติภาพถาวรในภูมิภาคส่วนนี้ ต่อจากนั้นเมื่อ ๒๒ พฤศจิกายน
 ๒๕๐๖ ประธานาธิบดีมาคาปาเกด แห่งฟิลิปปินส์ได้ตั้งข้อเสนอใหม่ให้มีการประชุมระดับสูง

ระหว่างมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียอีก แต่ทนาย อับดุล ราห์มัน ไคแดงที่กัวลา ลัมเปอร์ เมื่อ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๖ ปฏิเสธไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของประธานาธิบดี มาคาปากัล เพราะไม่เห็นประโยชน์ที่จะมีการประชุมเช่นนั้นเมื่ออินโดนีเซียยังไม่ได้ออก นโยบายเผชิญหน้าต่อมาเลเซีย ทนาย กล่าวหาว่า หนทางที่จะกลับปีสัมพันธ์ภาพกับอินโดนีเซียจะต้องรับรองมาเลเซียและถอนทหารออกไปจากแตรมแคเนมอร์เนียว ซึ่งประธานาธิบดีซูการ์โนไคแดง เมื่อ ๔ ธันวาคม ๒๕๐๖ ว่า ขอให้สหประชาชาติทำการสำรวจ ประชามติในซาราวัก และซาบาห์อีกครั้ง เพราะการสำรวจครั้งที่แล้ว เมื่อกันยายน ๒๕๐๖ ไม่เป็นไปตามข้อตกลงที่กรุงมะนิลา และว่าถ้าไม่มีการสำรวจเป็นครั้งที่ ๒ อินโดนีเซีย ก็จะดำเนินนโยบายเผชิญหน้ามาเลเซียต่อไป แต่ถ้ามมีการสำรวจครั้งที่ ๒ และมีผลว่า ประชาชนต้องการมาเลเซียแล้ว อินโดนีเซียก็จะยอมรับรับรองมาเลเซียในวันเดียวกันนั้น โฆษกกระทรวงการต่างประเทศมาเลเซียก็แถลงว่ารัฐบาลมาเลเซียไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของอินโดนีเซีย ก็เป็นอันว่าผลของการเจรจาฉุดเหลวไปอีก

๒. ความพยายามที่จะจัดการหยุดยิงและถอนกองโจรอินโดนีเซีย

เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๐๗ ประธานาธิบดี ดินดอน จอห์นสัน ไคแดง นาย โรเบิร์ต เกเนดี รัฐมนตรียุติธรรมสหรัฐฯ มาพบกับประธานาธิบดีซูการ์โนที่โตเกียว เมื่อวันที่ ๑๗-๑๘ มกราคม ๒๕๐๗ นายโรเบิร์ต เกเนดี ได้ขอรองให้ประธานาธิบดีซูการ์โนส่ง กองโจรอินโดนีเซียที่ปฏิบัติการในมาเลเซียให้หยุดยิงและให้ทางเจรจาประณตองกัน ซึ่ง ประธานาธิบดีซูการ์โนก็ตกลงโดยมีเงื่อนไขว่าอังกฤษจะต้องถอนทหารจำนวน ๑๐ กองพัน ในบอร์เนียวเหนือออกไปเสียก่อน ต่อมาวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๐๗ นายโรเบิร์ต เกเนดี ก็เดินทางไปมะนิลา เพื่อเจรจากับประธานาธิบดีมาคาปากัล ซึ่งประธานาธิบดีมาคาปากัลก็ได้ให้คำมั่นที่จะสนับสนุนความพยายามของนายโรเบิร์ต เกเนดี ในการแก้ปัญหามาเลเซีย ต่อจากนั้น รัฐมนตรียุติธรรมสหรัฐฯ ก็ได้เดินทางไปพบนายทนาย อับดุล ราห์มัน เมื่อ ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗ ซึ่งทนายก็แถลงว่าพร้อมที่จะเจรจาสันติภาพโดยไม่มีเงื่อนไขและหวังว่าจะ มีการประชุมสุดยอดกัน นายโรเบิร์ต เกเนดี ได้เดินทางไปพบประธานาธิบดีซูการ์โน อีกครั้งหนึ่งใน ๒๒ มกราคม ๒๕๐๗ เพื่อแจ้งผลของการเจรจาให้ทราบ ซึ่งนายโรเบิร์ต เกเนดี กับประธานาธิบดีซูการ์โนก็ได้แถลงการณ์ร่วมกันว่าอินโดนีเซียและมาเลเซียจะหยุดยิงในการสู้รบกันที่บอร์เนียวและเปิดประชุมเจรจาทันทีในไม่ช้า หลังจากนั้นนายโรเบิร์ต

เดเน็ค ก็ได้เดินทางมากรุงเทพฯ และแถลงว่าไทยจะมีบทบาทสำคัญในการช่วยระงับปัญหา
มาเลเซียนี้ กล่าวคือ ประการแรกประเทศไทยได้รับคำขอร้องให้เริ่มผู้จัดการประชุมใน
ระดับรัฐมนตรีของฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และอินโดนีเซียที่กรุงเทพฯ ในต้นกุมภาพันธ์ ๒๕๐๗
เพื่อวางรากฐานสำหรับการประชุมสุดยอดต่อไป ประการที่สองประเทศไทยได้รับคำขอ
ร้องให้เป็นผู้สอบสวนสถานการณ์บริเวณชายแดนมาเลเซียและอินโดนีเซียในเกาะบอร์เนียว
และจะเป็นผู้รายงานให้มาเลเซียและอินโดนีเซียทราบว่ามีกรณีการละเมิดการหยุดยิงตามชาย
แดนหรือไม่ ในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๐๗ ประธานาธิบดีซูการ์โนแห่งอินโดนีเซียก็ได้มีคำสั่ง
ให้หน่วยอาสาสมัครของอินโดนีเซียตามพรมแดนมาเลเซียปฏิบัติดังนี้

๑. ให้หยุดยิงตั้งแต่วันที่ ๒๔.๐๐ น. ของ ๒๔ มกราคม
๒. ให้คงดำรงไว้ซึ่งความสามารถและความปลอดภัย
๓. เตรียมรับคำสั่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ใหม่ต่อไป

ทางตามมาเลเซีย อินเจะ อับดุล คาคีร์ ปกักระทรวงกราใหม่มาเลเซียก็
แถลงว่า มาเลเซียถือว่าคำสั่งหยุดยิงของประธานาธิบดีซูการ์โนมีผลใช้บังคับได้ทันทีและได้
แจ้งให้ทหารมาเลเซียทราบตามนี้แล้ว

ครั้งวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๐๗ นายถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีต่างประเทศไทย
ได้เดินทางไปฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย เพื่อหารือกับประเทศทั้งสามในการเตรียม
การเปิดประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศของฟิลิปปินส์ อินโดนีเซียและมาเลเซีย ที่กรุงเทพฯ
นายถนัดฯ ได้แถลงว่าในการเจรจากับนายโรเบิร์ตเดเน็ค ประเทศไทยจะรับหน้าที่ใกล้เคียง
ต่อไปตามคำขอร้องของประเทศทั้ง ๓ ที่เกี่ยวข้อง และหากประเทศทั้งสามมีความประสงค์จะ
ให้ไทยจัดส่งตำรวจไปร่วมรักษาความสงบในเขตชายแดนและชาราวัด ไทยก็จะร่วมมือและจะ
จัดการให้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศที่กรุงเทพฯ อีกด้วย

รัฐบาลไทย โดยนายถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีต่างประเทศ ได้ดำเนินการจัดให้
มีการประชุมขึ้นที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่ ๕-๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ เพื่อปรึกษาหารือและแก้ไขปัญห
ข้อขัดแย้งในปัญหามาเลเซีย ระหว่างนายสุบันศิริโอ รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย ตนกู
อับดุลราชิก รองนายกรัฐมนตรีมาเลเซียและนายฮัลวาคอร์ ซีโอสเปซ รัฐมนตรีต่างประเทศ
ฟิลิปปินส์ ภายหลังจากการประชุมเสร็จสิ้นที่ประชุมได้ออกแถลงการณ์ร่วมมีใจความสรุปได้ ดังนี้คือ

๑. ในการประชุมปรึกษาหารือโดยเสรีและโดยตรงไปตรงมา โดยมีรัฐมนตรีต่างประเทศนายถนัด คอมันตร์ ร่วมอยู่ด้วยนั้น ที่ประชุมได้แลกเปลี่ยนทัศนะระหว่างกันอย่างเต็มที่ในปัญหาอันกระทบกระทั่งมาถึงสัมพันธ์ภาพระหว่างประเทศทั้งสาม

๒. รัฐมนตรีทั้งสามได้พิจารณาบททวนการปฏิบัติตามความในข้อตกลงกรุงมะนิลา ทั้งนี้เพื่ออำนวยให้รัฐบาลทั้งสามประเทศได้ยืนยันที่จะยึดถือตามหลักการและวัตถุประสงค์ของความตกลงดังกล่าวอีก

๓. รัฐมนตรีทั้งสามมีความพอใจในผลสืบหน้าที่ได้รับในด้านความเข้าใจในทัศนะของแต่ละฝ่ายซึ่งกันและกันยิ่งขึ้น และในความพยายามที่จะหาวิธีทางร่วมกันอย่างดีที่สุด เพื่อแก้ไขข้อแตกแยกและปัญหาาร่วมกันโดยอาศัยมูลฐานและคำเนิการภายในกรอบของหลักการและเจตนารมณ์แห่งข้อตกลงมะนิลา

๔. รัฐมนตรีทั้งสามยินดีรับการหยุดยิงสำหรับการสู้รบในสยามาห์และซาราวัก และไต่ตกลงกันเชิญให้เสนาธิการสหประชาชาติแต่งตั้งประเทศไทยเป็นผู้ควบคุมดูแลการหยุดยิงดังกล่าว ส่วนค่าใช้จ่ายในการที่อินโดนีเซียกับมาเลเซียจะช่วยกันออกฝ่ายละเท่า ๆ กัน

๕. ก่อนจะมีการประชุมสุดยอดไต่ตกลงกันว่า ควรจะมีการประชุมในระดับรัฐมนตรีอีกครั้งในวันและสถานที่อันจะไต่ตกลงกันต่อไป

นอกจากนั้น ยังไต่ตกลงกันถึง เรื่องการหยุดยิง เป็นเอกสารต่อท้ายคำแถลงการณ์เรียกว่า เอกสารต่อท้ายข้อตกลงว่าด้วยการหยุดยิง มีใจความดังนี้.—

๑. รัฐบาลที่เกี่ยวข้องตกลงว่าจะใช้ความพยายามอย่างดีที่สุด โดยร่วมมือกับรัฐบาลไทยเพื่อปฏิบัติตามการหยุดยิง

๒. ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์อันหนึ่งอันใดขึ้นที่รัฐบาลที่เกี่ยวข้องจะออกคำสั่งโดยด่วนไปยังกองกำลังของตนให้หยุดการสู้รบ

๓. รัฐบาลที่เกี่ยวข้องตกลงจะแต่งตั้งนายทหารติดต่อกันไว้ที่กรุงเพททเพื่อช่วยเหลือรัฐบาลไทยในการควบคุมดูแลให้เป็นไปตามข้อตกลงว่าด้วยการหยุดยิง

๔. รัฐบาลที่เกี่ยวข้องตกลงที่จะรับภาระผู้สังเกตการณ์ของไทยในอาณาเขตของตนและที่จะอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้ภาระผู้สังเกตการณ์สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อตกลงว่าด้วยการหยุดยิงได้

รัฐมนตรีต่างประเทศมาเลเซียได้ตั้งข้อสงวนสำหรับรัฐบาลของตนเกี่ยวกับ
ข้อตกลงข้างต้นไว้ดังต่อไปนี้

"รัฐบาลมาเลเซียมีความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะปฏิบัติตามข้อตกลงว่าด้วยการ
หยุดยิง อย่างไรก็ตาม ใดก็ตามที่โดยที่มิทหารอินโดนีเซียทั้งประจำและไม่ประจำอยู่ที่เขตพรมแดน
ความมาเลเซีย การปรากฏตัวของนายทหารยอมจะบังเอิญให้เกิดเหตุการณ์ขึ้นได้ รัฐบาล
มาเลเซียจึงถือว่าการหยุดยิงจะไม่โดยเด็ดขาด นอกจากรัฐบาลที่เกี่ยวข้องจะตกลงจำกัด
สงครามและความเคลื่อนไหวของกำลังทัพของตนทั้งประจำและไม่ประจำให้อยู่ในอาณาเขต
ของแต่ละฝ่าย"

หลังจากเจรจาตกลงกันได้ปัญหาหยุดยิงนี้แล้ว ทอมาก็เกิดขัดแย้งกันขึ้น
เกี่ยวกับความหมายของคำว่า "การหยุดยิง" โดย ดร.สุบันดริโอ รัฐมนตรีต่างประเทศ
อินโดนีเซีย แถลงเมื่อ ๓๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ ว่า ทหารอินโดนีเซียจะหยุดยิง แต่ต้องอยู่
ณ ที่ตั้งเดิมในดินแดนมาเลเซีย แม้ว่ามาเลเซียจะยินยอมเงี่ยเงย สำหรับการประชุมที่กรุงเทพฯ
ครั้งต่อไปว่าให้อินโดนีเซียถอนทหารออกก็ตาม ทั้งนี้เพราะอินโดนีเซียถือว่าการหยุดยิงหมายถึง
ถึงการให้ทหารตั้งอยู่กับที่โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่ตั้งใด ๆ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลอินโดนีเซีย
ก็ยังคงมีแผนการที่จะเข้าร่วมประชุมแก้ปัญหามาเลเซียครั้งที่สองที่กรุงเทพฯ นี้ อีก และ
เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ กระทรวงการต่างประเทศอินโดนีเซียได้ออกแถลงการณ์ว่า
รัฐบาลอินโดนีเซียไม่อาจรับข้อเสนอมของมาเลเซียที่จะให้มีการประชุมตกลงหยุดยิงขึ้น
รัฐมนตรีต่างประเทศของสามฝ่ายที่กรุงเทพฯ เป็นครั้งที่สองได้ ถ้าหากว่าการประชุมนี้มุ่ง
แต่กำหนดหลักเกณฑ์การหยุดยิงในเบอร์เนียวเหนือเพียงเรื่องเดียวโดยไม่พิจารณาแก้ไขข้อ
ขัดแย้งทางการเมืองตามข้อเสนอเดิมของฟิลิปปินส์ด้วย แต่ในที่สุด ดร.สุบันดริโอ ก็บรรยาย
โคเบซ ก็ได้ส่งสาส์นมายังนายถนัด คอมันตร์ เสนอแนะให้เปิดประชุมระดับรัฐมนตรีต่าง
ประเทศ ครั้งที่ ๒ ที่กรุงเทพฯ ใน ๓ มีนาคม ๒๕๐๗

การเจรจาเรื่องปัญหาหยุดยิงครั้งที่ ๒ ระหว่างรัฐมนตรีต่างประเทศทั้งสาม
ได้เปิดประชุมกันที่กรุงเทพฯ เมื่อ ๓-๕ มีนาคม ๒๕๐๗ นายถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีต่าง
ประเทศของไทยได้เสนออย่างเป็นกลางให้ที่ประชุมพิจารณาว่า

๑. ให้อินโดนีเซียสั่งให้กองโจรยุติการกระทำอันเป็นศัตรูต่อมาเลเซียโดย
ให้พิจารณาข้อนี้ก่อนอื่น แล้วจึงค่อยพิจารณาเรื่องถอนกำลังส่วนกันต่อไป

๒. ให้อินโคนี เชียงคาน่าดึงไปเพิ่ม เต็มกำลังกองโจรของอินโคนี เชียง ตาม
พรหมแดนสามาห์และซาราวัก

๓. ส่วนเรื่องที่ชาวพื้นเมืองซึ่งได้กลายเป็นกองโจรไปภายหลังนั้น อินโคนี
นี่ เชียงจะไม่ตอกรับผิดชอบ รัฐบาลมาเดเชียจะต้องปราบปรามเอง

ข้อเสนอนี้ได้รับความเห็นชอบจากทุกฝ่าย แต่ขอให้มีการถอนทหารที่ประจำ
อยู่แล้วออกไปจากดินแดนมาเดเชียนั้น อินโคนี เชียงไม่ยอมถอน แต่ต่อมาอินโคนี เชียงได้
ยอมถอนปรนลงบ้างโดยบอกว่าเต็มใจจะถอนทหาร ถ้าหากมีการเจรจาทางการ เมืองกันขึ้น
แต่มาเดเชียไม่เห็นด้วย ฮิลิปปินส์ได้เสนอข้อประนีประนอมขึ้นใหม่ว่า ให้อินโคนี เชียงถอน
ทหารและเริ่มเจรจาทางการ เมืองพร้อม ๆ กันไปและเสนอแนะให้ประชุมสุดยอดกันด้วย
อย่างไรก็ตาม คณะผู้แทนมาเดเชียได้ออกแถลงการณ์ภายหลังการประชุมว่า "ไม่มีรัฐบาล
เอกราชแห่งใดจะยินยอมให้กองทัพของผู้อื่นมาอยู่ในดินแดนของตน และการตกลงทุกอย่าง
จะต้องขึ้นอยู่กับความเสมอภาคกันและมาเดเชียจะตกลงอะไรด้วยไม่ได้ในเมื่ออินโคนี เชียง
ไม่ยอมถอนทหารออกไปจากเขตแดนมาเดเชีย" ในเรื่องการหยุดยิงนั้นมาเดเชียก็แถลง
ด้วยว่าตั้งแต่ประธานาธิบดีชูการ์โนสั่งให้ทหารอินโคนี เชียงหยุดยิงแล้ว ยังปรากฏว่า อินโคนี
นี่ เชียงได้ละเมิดข้อตกลงหยุดยิงตั้ง ๒๐ กว่าครั้ง ด้วยเหตุนี้มาเดเชียจึงยืนยันว่าทหารอินโคนี
นี่ เชียงต้องยุติการรุกรานเข้าไปในดินแดนมาเดเชียโดยเด็ดขาด ส่วนที่เขาไปอยู่แล้วก็จะ
ถอนตนออกไป

เป็นอันว่าการประชุมครั้งใหญ่ถึงด้วยการตกลงอะไรกันไม่ได้และไม่มีการ
ออกแถลงการณ์ร่วมอะไรเลย

สาเหตุของการล้มเหลวของการประชุมครั้งนี้เนื่องจากมาเดเชียต้องการให้
อินโคนี เชียงถอนทหารจากเขตแดนของตน ทั้งนี้เพื่อเกียรติภูมิของตนและในขณะที่มาเดเชีย
กำลังจะมีการเลือกตั้งทั่วไปในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๗ ด้วย ซึ่งจะเป็นผลดีแก่พรรคของ
รัฐบาลถ้ามีการถอนกองทหารอินโคนี เชียงออกไป ส่วนอินโคนี เชียงนั้น ถ้ายอมถอนทหารก็จะ
เป็นการเปิดช่องให้พรรคคอมมิวนิสต์ในอินโคนี เชียงโจมตีรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบาย เผด็จการ
ประกาศไว้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความพยายามของฮิลิปปินส์ ประเทศทั้งสามได้ตกลงที่จะ
ไม่ประชุมกันที่ใดเกี่ยวในมิถุนายน ๒๕๐๗ ซึ่งรัฐบาลอินโคนี เชียงได้ออกแถลงการณ์เมื่อ ๓๐
พฤษภาคม ๒๕๐๗ ว่า

๑. ได้มีการตกลงกันว่าจะมีการประชุมระดับสูงผู้ครอง ๓ ชาติที่โตเกียว โดยมีรัฐมนตรีต่างประเทศเป็นผู้จัดการ

๒. จะมีการประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศขึ้นก่อนการประชุมระดับผู้นำของรัฐบาลในมิถุนายน ๒๕๐๗

๓. จีนโคโนะ เชี่ยวอมรับที่จะถอนกำลังทหารทั้งที่ประจำการและนอกประจำการออกจากซาบัทและซาราวัก

๔. การถอนกำลังทหารจะไ้กระทำในทันทีที่มีการประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศเริ่มขึ้นโดยรัฐบาลไทยจะเป็นผู้ตรวจสอบการถอนกำลังทหารนี้

๕. เมื่อทางรัฐมนตรีต่างประเทศไทยรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบนี้ไปยังรัฐมนตรีต่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งสามและเมื่อได้มีการตกลงกันแล้วก็จะไ้เปิดประชุมระดับผู้นำรัฐบาลต่อไป

ได้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีขึ้นที่กรุงโตเกียว เมื่อ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๐๗ โดยมีนายไลเบช แห่งซีดีปินส์ เข้าร่วมประชุมด้วย ที่ประชุมได้ตกลงให้มีการตรวจสอบหลักฐานการถอนกองโจรอินโคโนะ เชี่ยวขึ้น ๓ แห่ง คือที่ซาบัท ๒ แห่งและซาราวัก ๑ แห่ง นอกจากนี้ยังได้มีการจัดวางระเบียบวาระการประชุมในชั้นสุดท้ายระหว่างผู้นำของประเทศทั้งสามที่จะมีขึ้นอีกด้วย ระหว่างที่มีการเตรียมการประชุมในกรุงโตเกียวนั้น ทางรัฐบาลก็ไ้จัดส่งคณะผู้ควบคุมการถอนกองโจรอินโคโนะ เชี่ยวออกจากดินแดนมาเดเซียในซาบัทและซาราวัก คณะผู้ควบคุมของไทยนี้ประกอบด้วยคณะทหารและข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งมีพลโทสุรกิจ มัยลาภ เป็นหัวหน้าคณะ ส่วนคนอื่น ๆ ก็มี พล.ประจบ จารุมณี นายประสงค์ บุญเจิม พล.ท.ละม้าย จันทระประเสริฐ และนายเสรี เทศฎ เป็นคน กอมนี่ จะออกเดินทางไปควบคุมการถอนกองโจรอินโคโนะ เชี่ยวไ้มีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างผู้แทนของรัฐบาลมาเดเซียและอินโคโนะ เชี่ยวที่กรุงเทพฯ เพื่อตกลงในปัญหาเกี่ยวกับจุดตรวจสอบ และปัญหาเทคนิคอื่น ๆ คณะผู้ตรวจสอบการถอนกองโจรอินโคโนะ เชี่ยวของไทยไ้เริ่มปฏิบัติงานเป็นครั้งแรกเมื่อ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๗ ในดินแดนซาราวักและรัฐบาลไทยก็ไ้รายงานไปยังที่ประชุมที่โตเกียว ซึ่งกำลังเริ่มประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศ สำหรับกองโจรอินโคโนะ เชี่ยวหน่วยแรกที่ถอนตัวออกจากดินแดนมาเดเซียในซาราวักมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓๒ คน ไ้ถอนตัวผ่านจุดตรวจสอบที่หมู่บ้านเตเมกู ซึ่งอยู่ในเขตของมาเดเซียในซาราวัก

ทางจากเมืองคูชิงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๔๕ ไมล์ เมื่อ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๙ เวลา ๖.๓๐ น.

การประชุมชั้นสุดยอดระหว่างนายกรัฐมนตรีพันธุ อับดุล ราห์มัน ประธานาธิบดี ชูการ์โน และประธานาธิบดีมาคาปาเกด ที่โตเกียวได้เริ่มขึ้นเมื่อ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๐๙ ที่ประชุม ได้หารือกันอย่างกว้างขวางในข้อขัดแย้งที่มีอยู่ระหว่างประเทศทั้งสาม และประธานาธิบดีมาคาปาเกดได้เสนอให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการ ๔ ชาติ จากประเทศเอเชีย-แอฟริกา ซึ่งพิจารณา ข้อขัดแย้งต่าง ๆ ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งสาม โดยแต่ละประเทศเลือกกรรมการจาก บุคคลในประเทศของตน ๑ คน และร่วมกันเลือกอีก ๑ คน ซึ่งอาจได้แก่ญี่ปุ่น ปากีสถาน สหสาธารณรัฐอาหรับ และไทย แต่เป็นที่น่าเสียใจว่าการประชุมครั้งนี้คงยุติลงกลางคันโดย ประธานาธิบดีชูการ์โนได้เดินออกจากที่ประชุมขณะที่พันธุ อับดุล ราห์มัน ได้เสนอให้อินโดนีเซีย ยุติการปฏิบัติอันเป็นการต่อต้านมาเดเซียทุกชนิดก่อนที่จะมีการจัดตั้งคณะกรรมการตามข้อเสนอ ของทีดีบีบีเอส ซึ่งเป็นเหตุให้การประชุมครั้งนี้ต้องยุติลงหลังจากการประชุมล้มเหลวแล้ว ทั้ง ๒ ฝ่ายต่างกล่าวหาซึ่งกันและกันว่า เป็นต้นเหตุที่ทำให้การประชุมต้องสิ้นสุดลง

ดังนั้นคณะกรรมการฝ่ายไทยที่ทำหน้าที่ควบคุมตรวจตราการถอนกองโจรอินโดนีเซียก็ต้องยุติการปฏิบัติหน้าที่ลงโดยปริยาย ความพยายามของไทยในอันที่จะช่วยเหือดแก้ไข เหตุการณ์ให้ดีขึ้นจนสามารถทำความตกลงกันได้ก็ต้องล้มเหลวไปอีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ไทยก็ไม่ได้ล้มเลิกความพยายามที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ฉันทน์ คณันทร ได้ใช้ความพยายามอย่างหนักในการที่จะช่วยหาช่องทาง การเจรจาตลอดมา เมื่อ เดือนมกราคม ๒๕๐๘ ในขณะที่ คร.สุบันกรีโอ แะพักเมืองไทยถอยที่จะนำคณะไปจีนแดง ก็ได้มีการเจรจากันในเรื่องนี้ ซึ่ง คร.สุบันกรีโอ ก็ได้แสดงความเห็นเสนอแนะให้มีการประชุม กันในระดับประมุข และเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ รัฐบาลอินโดนีเซียก็ได้แจ้งให้ฝ่ายมาเดเซีย ไลทราบโดยผ่านทางกรุงเทพฯ ว่าในระหว่างเตรียมการนี้อินโดนีเซียจะหยุดยั้งการกระทำ ใด ๆ ที่เป็นการรุกรานชั่วคราวเพื่อสร้างบรรยากาศสันติเพื่อการเจรจານี้ ต่อจากนั้นรัฐมนตรี ฉันทน์ คณันทร ก็ได้มีโอกาสพบปะเจรจากับพันธุ อับดุล ราห์มัน ที่เมืองอดดิสฮารา ไทรบุรี ต่อ มารัฐบาลมาเดเซียก็ได้แถลงว่า นายฉันทน์ คณันทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยได้เสนอที่จะจัดการให้มีการเจรจาสันติภาพกับระหว่างมาเดเซียกับอินโดนีเซีย คำแถลงนี้ได้อาจควยว่า รัฐมนตรีฉันทน์ คณันทร ได้กล่าวว่ามีช่องทางที่จะแก้ไขกรณีพิพาท

เรื่องมาเลเซีย ซึ่งกำเนิดมาเป็นระยะเวลา ๑๖ เดือนให้ดูลงไปด้วยซึ่งเรื่องนี้ยาก
 รัฐมนตรีตงกู อับดุล ราห์มัน ได้แสดงที่กัวลาลัมเปอร เมื่อ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘ ว่า เขา
 ยอมรับขอเสนอที่จะมีการ เปิดประชุมเจรจากัน และรัฐมนตรีตงกู ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์
 ถึงการไกล่เกลี่ยว่า "เราไม่ได้กระทำการเป็นผู้ไกล่เกลี่ย แต่เราในฐานะมิตรที่พยายาม
 หาช่องทางหรือบรรยากาศที่จะให้ทั้งสองฝ่ายได้มีการพบปะกัน ซึ่งก็เป็นเรื่องของประเทศคู่
 กรณีนเอง สำหรับการพบปะกันนั้น" ต่อมา คร.สุบันคริโฮ รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย
 ได้ยืนยันถึงรัฐมนตรีตงกู อับดุล ราห์มัน ว่า อินโดนีเซียไม่พร้อมที่จะเจรจากับมาเลเซีย
 ทั้งนี้ เพราะเหตุว่า ตงกู อับดุล ราห์มัน นายกรัฐมนตรี ได้กล่าววาทอินโดนีเซียและเรียกร้อง
 ให้อินโดนีเซียเลิกกรูกรามาเลเซียก่อนเจรจากัน ซึ่งเรื่องนี้กระทรวงการต่างประเทศ
 มาเลเซียแสดงว่า อินโดนีเซียไม่ได้ให้เหตุผลประการอื่นใดอีก จึงอนุมานเอาว่าอินโด
 นีเซียไม่ปรารถนาจะเจรจาลงคองกับมาเลเซียเอง และอาจเป็นไปได้ว่า อินโดนีเซีย
 ถูกคอมมิวนิสต์หรือวงกรอื่นในประเทศบีบบังคับมิให้เจรจากับมาเลเซีย

การตอบปฏิเสธไมยอมเจรจาชองอินโดนีเซียนี้ทำความผิดหวังให้แก่มาเลเซีย
 และไทยมาก รัฐมนตรีตงกู อับดุล ราห์มัน ได้ให้สัมภาษณ์แสดงความเห็นต่อผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์วสวีก
 เมื่อต้นเดือนมีนาคม ๒๕๐๘ ว่า "ประเทศไทยก็ได้พยายามกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้ปัญหา
 ขัทธิพิพาทระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซียนั้นอยู่ในระหว่างขอบเขตจำกัดและพยายามที่จะให้
 ทั้งสองประเทศที่เป็นคู่พิพาทนั้นศึกษาหาความเข้าใจในสถานการณ์ให้ดียิ่งขึ้นไปอีก และ
 ประเทศไทยนั้น ไม่ได้อยู่ในฐานะเป็นกลางเป็นแต่เพียงมิตรประเทศที่เพียงแต่พยายาม
 สนับสนุนและให้กำลังใจที่จะให้ทั้งสองประเทศนั้นได้ศึกษาสถานการณ์ใหม่ให้ความรู้
 ความเข้าใจเกิดขึ้น ความสามารถของประเทศไทยที่จะช่วยในกรณีที่มีอยู่จำกัด คือมีจำกัด
 อยู่ด้วย เหตุหลายอย่างไมใ้ไรว่าจะช่วยได้มากหรือใจ"

นับว่าความพยายามของไทยตั้งแต่ต้นมา เพื่อช่วยแก้ไขกรณีพิพาทระหว่างประเทศ
 ถึงขั้นนี้ยังไม่บรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้เพราะอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง ก็คือ ทางฝ่ายต่าง
 แข่งขานเข้าหากัน โดยไม่พยายามโอ้อวดมอตนปรนเข้าหากัน ทั้งนี้บางครั้งการเจรจากันจะ
 ตกงกันได้ แต่ต้องล้มเหลวลง ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากต่อไป อย่างไรก็ตามนับได้
 ว่าไทยได้เข้าไปมีบทบาทสำคัญโดยเฉพาะตัวท่านรัฐมนตรี ตงกู อับดุล ราห์มัน เองก็ได้พยายามใช้
 ความหนักเพียรอย่างมากในการที่ช่วยแก้ไขกรณีพิพาทระหว่างประเทศคู่กรณีให้ดูลงไปด้วยก็

๘. อินโดนีเซีย เลิกนโยบายเผชิญหน้ากับมาเลเซีย

ท่ามกลางความพยายามของประเทศต่าง ๆ ที่จะให้อินโดนีเซียและมาเลเซีย ไกล่ไกลมีความสัมพันธ์ฉันมิตรกันยิ่งขึ้น โดยเฉพาะประเทศไทยซึ่งมีบทบาทสำคัญอยู่มาก ในความพยายามข้อนี้ แต่ก็ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ เนื่องจากทั้งสองประเทศคู่กรณี ต่างก็มีนโยบายแข็งข้อต่อกัน ดังไกล่ไกลมาแลว่า การเจรจาจนจะสำเร็จหลายครั้งหลายหน แต่ในที่สุดก็ล้มเหลว ต่อมาได้เกิดเหตุการณ์ปฏิวัติขึ้นในอินโดนีเซีย กลางศักราชวันที่ ๓๐ กันยายน ต่อมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ จากเหตุการณ์นี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางการเมืองภายใน ของอินโดนีเซียในเวลาต่อมา ซึ่งเป็นผลสะท้อนให้อินโดนีเซียเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมือง โดยเลิกนโยบายเผชิญหน้ากับมาเลเซีย ทำให้ความพยายามของประเทศไทยที่เข้าไกล่ไกลคู่กรณีให้กลับคืนคืนประสบความสำเร็จในที่สุด

การแตกแยกระหว่างฝ่ายทหารกับฝ่ายคอมมิวนิสต์

แม้ประธานาธิบดีซูการ์โนจะเป็นบุคคลสำคัญในการนำซึ่งเอกราชและอิสระภาพ ของอินโดนีเซีย และเป็นผู้อยู่ในความนิยมชมชอบจากชาวอินโดนีเซียโดยทั่วไปก็ตาม แต่ ประธานาธิบดีมิได้มีกำลังทหารหนุนหลังโดยตรง การที่สามารถควบคุมอำนาจทางการเมืองได้ โดยอาศัยศูนย์กลางอำนาจระหว่างฝ่ายทหารและฝ่ายคอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน บุคคลชั้น หัวหน้าของฝ่ายทหารคือพลเอกนาซูเตียน ซาสุมาตราบัง เคยเป็นทั้งผู้นำราชการทหารบกและ รัฐมนตรีว่าการกลาโหมต่อมาซูการ์โนเกรงว่าจะมีอำนาจมากเกินไป อาจเป็นอันตรายแก่ตนได้ จึงเปลี่ยนแปลงระบบกระทรวงทบวงกรมเสียใหม่ โดยแต่งตั้งให้นายพลนาซูเตียนเป็นรัฐมนตรีประสาน งานระหว่าง ๓ กองทัพ และพ้นจากตำแหน่งผู้นำราชการทหารบกซึ่งให้ นายพลซันนี่เป็นแทนทาง ฝ่ายคอมมิวนิสต์นั้นหัวหน้าพรรคได้แก่ นายอ็อกซึ่ง เป็นรองประธานสภาโกลองโรยองในขณะนั้น (สภาผู้แทนซึ่งมีส่วนหนึ่งเลือกโดยประธานาธิบดี และอีกส่วนหนึ่งเลือกโดยประชาชน) และเป็นรัฐมนตรีลอยในคณะรัฐบาลด้วย ในค่านโยบายการเมืองภายใน ประธานาธิบดีได้ คำเห็นนโยบายอิสระแบบใหม่ที่เรียกว่าประชาธิปไตยแบบมีการนำ (Guided Democracy) ซึ่งมีความสัมพันธ์ทั้งกับประเทศในหลายเสรีประชาธิปไตยและกับประเทศในค่ายคอมมิวนิสต์ซึ่ง ได้รับการยอมรับจากทั้งฝ่ายทหารและฝ่ายคอมมิวนิสต์ด้วย

การปฏิวัติเมื่อกลางดึกคืนวันที่ ๓๐ กันยายนตรงกับวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘

ในระยะหลัง ๆ นี้ ปรากฏว่า ประธานาธิบดีชุกการโนได้รับการบีบบังคับจาก ฝ่ายคอมมิวนิสต์มากขึ้นและได้ดำเนินนโยบายทางการเมือง โยนเอียงไปทางฝ่ายคอมมิวนิสต์ อย่างมากทำให้ฝ่ายทหารและฝ่ายคอมมิวนิสต์แตกแยกกันยิ่งขึ้น ในที่สุดฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ กระทำการปฏิวัติขึ้นกลางดึกคืนวันที่ ๓๐ กันยายนตรงกับวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ โดยอ้าง ว่าฝ่ายทหารมีแผนที่จะทำการปฏิวัติในวันกองทัพหกเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๘ ฝ่ายคอมมิวนิสต์ ได้ให้หมายทหารเพียงชั้นพันโท คือ พันโท ลุนตุง เป็นหัวหน้าก่อการปฏิวัติในครั้งนั้นและที่ หัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์ไม่แสดงตัวบงการการปฏิวัติให้เป็นที่เด่นชัดครั้งนี้ก็เพราะต้องการ บัดความรับผิดชอบ เมื่อการปฏิวัติประสบความสำเร็จแล้ว ประเด็นเหตุการณ์ได้จากคำแถลง การของทางการอินโดนีเซียเองว่าการปฏิวัติของฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ประสบความสำเร็จแล้ว เพราะฝ่ายทหารสามารถควบคุมสถานการณ์ในประเทศไว้ได้ ฉะนั้น ผลของการปฏิวัติของ ฝ่ายคอมมิวนิสต์ในครั้งนั้นก็ดับเป็นผลคือฝ่ายทหาร เพราะทำให้ศูนย์แห่งอำนาจ เอนเอียงมา ทางฝ่ายทหารและอิทธิพลของฝ่ายคอมมิวนิสต์ลดลง ผลอีกประการหนึ่งก็คือ ประธานาธิบดีชุกการโนเองมีอำนาจน้อยลงไปมาก เพราะไม่สามารถใช้ศูนย์แห่งอำนาจ เป็นเครื่องมือสนับสนุนตนเองได้อย่างแต่ก่อนอีกต่อไป ทั้งต้องพยายามดำเนินนโยบาย ตามคำเรียกร้องของฝ่ายทหารด้วย ซึ่งทำให้อินโดนีเซียคลายความใกล้ชิดกับจีนคอมมิวนิสต์ และประเทศฝ่ายคอมมิวนิสต์ลงไป

นับตั้งแต่ประธานาธิบดีชุกการโนเข้าบริหารประเทศตามระบอบ "ประชาธิปไตย ที่มีการนำ" (Guided Democracy) ได้ดำเนินนโยบายต่างประเทศไปในคำม คบคำกับประเทศคอมมิวนิสต์ ต่อมาในระยะหลังนี้ก็เอนเอียงไปทางคอมมิวนิสต์มากขึ้น โดยเฉพาะมีการกระชับสัมพันธภาพกับจีนคอมมิวนิสต์แน่นแฟ้น รวมทั้งเวียตนามเหนือ เกาหลีเหนือ และกัมพูชา มีการโจมตีสหรัฐฯ อังกฤษและมาเลเซีย เมื่อถอนตัวออกจากสหประชาชาติแล้วก็ยังโจมตีอังกฤษ สหรัฐฯ เป็นต้น เป็นที่สังเกตุว่าชุกการโน

มีความมุ่งหมายจะก่อตั้งแก๊งค์ระดับถึง ~~ปยศยง-ฮานอย-พนมเปญ-จากการคว~~
 ขึ้นควยเจตจำนงที่จะ เป็นผู้นำในภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งหมด และผู้ที่คว
 ความมักใหญ่ใฝ่สูงของ เขาก็คือ สหรัฐฯ และอังกฤษ ส่วนเงินคอมมิวนิสต์เองก็คงคาด
 หมายไว้ว่า ในฐานะที่อินโดนีเซีย เป็นประเทศใหญ่ประเทศหนึ่งใเอเชียตะวันออกเฉียง
 ใต้ มีพลเมืองถึง ๑๐๕ ล้านคน ย่อมเป็นเครื่องกำับสนุนให้ตนตั้งหลักปักได้ในอาณ
 บริเวณนี้ ฉะนั้น จีนคอมมิวนิสต์จำเป็นจะต้องสนับสนุนคอมมิวนิสต์อินโดนีเซียต่อไปอีก
 จนกว่าจะเอาชนะฝ่ายขวาได้

เชื่อกันว่าการปฏิวัติของชนโหลนตุ้งในอินโดนีเซียเมื่อ ๓๐ กันยายน ถึง ๑
 ตุลาคม ๒๕๐๘ ได้รับความร่วมมือจากพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซีย ซึ่งจีนคอมมิวนิสต์
 มีส่วนรู้เห็นและให้การสนับสนุนในทางอาวุธยุทธรณ์ควย และประธานาธิบดีซูการ์โนน่าจะ
 มีส่วนควงรู้ในแผนการนี้ควย จากการหลบตัวอยู่เงิบ ๆ รอคว เหตุการณ์เมื่อปรากฏ
 ว่า ฝ่ายทหารปราบปรามฝ่ายปฏิวัติและคอมมิวนิสต์ลงได้จึงแถลงแก่และป้องกันคอมมิวนิสต์
 มีกระแสข่าวว่า ในตอนค่ำของวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๐๘ หลังจากที่ซูการ์โนกล่าวคำ
 ปราศรัยในงานเลี้ยงแห่งหนึ่งแล้ว ซูการ์โนได้รับทราบว่าจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นจึงไม่ได้
 กลับไปพักที่ท่าเหียบอิสตานาเนการา

เป็นที่ทราบกันว่า กลุ่มนายพลฝ่ายขวาซึ่งมีนายพลบาซูเคียน และนายพล
 ยานีรวมอยู่เห้น เป็นปฏิปักษ์กับฝ่ายคอมมิวนิสต์ และมีความไม่พอใจในตัวประธานาธิบดี
 ซูการ์โนอยู่ ข้ออ้างในการปฏิวัติของชนโหลนตุ้งที่ว่า กลุ่มนายพลฝ่ายขวาจะนำรัฐ
 ประหารในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๘ อันเป็นวันกองทัพก โดยการสนับสนุนของหน่วย
 สืบราชการลับของสหรัฐฯ (CIA) น่าจะมีมูลความจริง และประธานาธิบดีซูการ์โนเอง
 ก็คงทราบแล้ว จึงต้องการกำจัดนายพลกลุ่มนี้เสียเพื่อจะได้แต่งตั้งนายทหารที่จงรักภักดี
 ต่อตนขึ้นควบคุมกองทัพแทน

อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดีซูการ์โนก็ยังต้องไขว่นโยบายวางอำนาจ

ระหว่างกองทัพกับคอมมิวนิสต์ไว้ เช่นนี้ ตามหลักการนาชาคอมท้อไป เพื่อรักษาอำนาจของตนไว้ไม่ยอมให้ฝ่ายใดมีกำลังเข้มแข็งกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง เพราะจะเป็นภัยต่อตำแหน่งและอำนาจของตนเอง

ในระยะนี้เองกองทัพก คือโอกาสดำเนินการกวาดล้างฝ่ายคอมมิวนิสต์ท้อไป โดยมีกลุ่มที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์ เช่น ฝ่ายศาสนา ฝ่ายขวา ที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์ เช่น PNI สนับสนุนอยู่ แต่คงกระทำไปไม่ได้เต็มที่ เพราะประธานาธิบดีซูการ์โนพยายามป้องกันพรรคคอมมิวนิสต์ไว้ไม่ให้สลายตัวไป ดังจะเห็นได้ว่า มีข่าวว่าประธานาธิบดีซูการ์โนจะให้ตั้งพรรคคอมมิวนิสต์อื่นโค่นิเซียขึ้นใหม่แทนพรรค PKI และมีข่าวว่าในกองทัพเองก็มีพวกคอมมิวนิสต์อยู่ด้วย โดยเฉพาะหน่วยต่าง ๆ ของกองทัพตามเกาะต่าง ๆ ที่ควบคุมไม่ได้เต็มที่ บางหน่วยเป็นพวกคอมมิวนิสต์โดยสิ้นเชิง เพราะพวกนี้ประกอบด้วยอดีตกองโจรและกลุ่มย่อยของคอมมิวนิสต์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อต่อสู้เอาเอกราชร่วมกับกองทัพแห่งชาติในสมัยก่อน และหน่วยเหล่านี้ไ้มารวมอยู่ในกองทัพแห่งชาติ เมื่อได้เอกราชแล้ว เมื่อขอเท็จจริงปรากฏว่า กองทัพกมิได้เป็นหน่วยรวมหรือรวมกันได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกำลังในการปราบปรามคอมมิวนิสต์จึงยอมไม่เข้มแข็งพอ

อีกประการหนึ่ง เนื่องจากภาวะเสื่อมโทรมในทางเศรษฐกิจและเงินเคียนทหารไม่เพียงพอ การจ่ายเงินเดือนก็ไม่สม่ำเสมอ จึงช่วยให้คอมมิวนิสต์แผ่อิทธิพลเข้าไปในหมู่ทหารชั้นผู้น้อยในกองทัพได้อย่างกว้างขวาง

อย่างไรก็ตาม จากการที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ประสบความสำเร็จในการปฏิวัติ เพราะทหารสามารถควบคุมสถานการณ์ในประเทศไว้ได้ ฉะนั้น ผลของการปฏิวัติของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในครั้งนี้กลับเป็นผลดีต่อฝ่ายทหาร เพราะทำให้ผู้ลี้ภัยอำนาจเอนเอียงมาทางฝ่ายทหารและอิทธิพลของฝ่ายคอมมิวนิสต์ต้องลดน้อยลง ผลอีกประการหนึ่งก็คือ ประธานาธิบดีซูการ์โนเองมีอำนาจน้อยลงไปมาก เพราะไม่สามารถใช้ผู้ลี้ภัยแห่งอำนาจ เป็นเครื่องมือสนับสนุนตนเองได้อย่างแต่ก่อนอีกต่อไป

ทั้งต้องพยายามทำเนิ่นนโยบายตามคำเรียกร้องของฝ่ายทหารควย ซึ่งทำให้
อินโดนีเซียคลายความใกล้ชิดกับจีนคอมมิวนิสต์ และประเทศฝ่ายคอมมิวนิสต์
ลงไป

การสูญเสียอำนาจในทางการ เมืองของซูการ์โน

การปฏิวัติ เมื่อกลางดึกคืนวันที่ ๓๐ กันยายน ต่อกับวันที่ ๑ ตุลาคม
๒๕๐๘ นั้น กล่าวไควว่าเป็นการผ่าตัดครั้งแรกบิดเอาพิชรายคอมมิวนิสต์ออกไป
จากร่างคนไซอินโดนีเซีย พิชรายที่ว่านั้น คือ พิชของจีนแดงและพรรคคอมมิว
นิสต์บริวารจีนแดง ซึ่งมีอำนาจวาสนายิ่งใหญ่กดหัวประชาชนพลเมืองให้กระดิก
ตัวไม่ได้ตามวิสัยของเผด็จการทรราชย์ การที่ประชาชนพลเมือง และกองทัพ
ลุกฮือขึ้นจัดการกับคอมมิวนิสต์นิยมจีนแดงภายหลังที่คอมมิวนิสต์ทำการปฏิวัติไม่สำเร็จ
นั้น เป็นเพราะประชาชนพลเมืองและกองทัพปกเล้งเห็นว่า ตนกำลังจะสูญเสียเสรี
ภาพ ความเป็นปฏิปักษ์ที่ประชาชนพลเมืองและกองทัพปกเล้งแสดงต่อประธานาธิบดี
ซูการ์โน หลังจากนั้นก็เนื่องจากความเจ็บแค้นที่รัฐบาลอิมพีพวคอมมิวนิสต์นิยมจีนแดง
ได้นำเอาและยังพยายามที่จะนำเอาอำนาจของจีนแดง เข้ามามากหัวประชาชนพลเมืองโดยไม่
สิ้นสุด การที่พลเมืองต้องซื้อข้าวราคาดีละ ๒,๐๐๐ รูเปียนั้น อาจเป็นสิ่งที่ยังพอทนได้
ถ้าไม่ถูกกดขี่บีบบังคับหรือยังมีเสรีภาพอยู่ รัฐบาลซูการ์โนได้แก่ คร.สุบันครีโอและพรรคพวก
ทำตัวให้ประชาชนพลเมืองเห็นชัดว่าเป็นรัฐบาลที่ใช้อำนาจและพยายามจะใช้ต่อไปตามวิสัย
ของรัฐบาลคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีนโยบายควบคุมกดขี่พลเมือง การที่นักศึกษาและประชาชน
พลเมืองเดินขบวนเรียกร้องให้กัวจัต คร.สุบันครีโอ ก็เนื่องด้วยเหตุดังกล่าวนี้นี้ และการ
เดินขบวนนั้นเป็นเหตุให้ชะตากรรมของอินโดนีเซียก้าวมาสู่อีกหัวเลี้ยวหนึ่ง คือการที่กอง
ทัพปกเล้งยึดอำนาจ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๐๘ หรือเปรียบประดุจการผ่าตัดครั้งที่สองกัวจัต

๑๒
พิธีรายเงินแดงที่ยังหลงเหลืออยู่ให้หมดไป

ตามหลักฐานปรากฏว่าเมื่อเกิดการปฏิวัติครั้งใหญ่กลางศึกคืนวันที่ ๓๐ กันยายน
ตรงกับวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ ขึ้นอันเป็นเหตุให้พรรคคอมมิวนิสต์ซึ่ง เป็นกำลังสำคัญของประธานา
ธิบดียุทธการในท้องพื้นนาศไปนั้น เงินแดงโคถอยหลังไปตั้งหลักวางแผนค่อยเล็ดให้ค่อยกลดอุปายที่จะ
ให้ประธานาธิบดียุทธการโนและ คร.สุบันศรีโถกอบกู้ฐานะขึ้นอีก ตลอดเวลา ๕ เดือนหลังจาก
เกิดปฏิวัติเมื่อกลางศึกคืนวันที่ ๓๐ กันยายนตรงกับวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ เงินแดงโควางแผน
ร่วมกับ คร.สุบันศรีโถพยายามปลุกเสกกิมหาชนในอินโดนีเซียขึ้นให้ทั่ว ๆ ไปเห็นว่าการ
ปฏิวัติใหญ่ที่เกิดขึ้นก็ดี การประทุษร้ายประธานาธิบดียุทธการโนและพรรคพวก การเค้นขบวน
ของประชาชนพลเมือง ทำลายสถานทูต และสถานกงสุลของเงินแดงในอินโดนีเซียก็ล้วนแต่
เป็นการกระทำของฝูงชนส่วนน้อยของนักการเมืองและนายทหารที่ทรยศต่อประเทศ รับสินบด
ของหน่วยสืบราชการลับอเมริกันและฝ่ายจักรวรรดินิยมตะวันตก เขามองว่าเป็นงานอดิสง
ประเทศทั้งอื่น จะเห็นได้ว่าในระยะนั้นเงินแดงโคพยายามกล่าวว่าการที่สถานทูตและสถาน
กงสุลของตนถูกบุกรุกทำลายไปหยุดหย่อนเป็นการกระทำของพวกปฏิวัติฝ่ายขวามือไซ้ เป็น
การกระทำของรัฐบาลอเมืประธานาธิบดียุทธการโนเป็นประมุข และประชาชนพลเมืองส่วน
ใหญ่ในเวลาเดียวกันเงินแดงก็เค้นแต่คุมบั้นหัวนายทหารในกองทัพอากาศให้ เป็นกำลังต่อต้าน
กองทัพบกและร่วมมือกับประธานาธิบดียุทธการโนและ คร.สุบันศรีโถคิดการกำจัดบุคคลสำคัญ
ในกองทัพบกโคแก่นายพลนาชูเตียนและพรรคพวกเงินแดงทำการสำเร็จไปโคครั้งหนึ่งกล่าว
คือยึดมือประธานาธิบดียุทธการโนกำจัดนายพลนาชูเตียนเป็นผลสำเร็จ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์
๒๕๐๘ โดยปลดนายพลนาชูเตียนพ้นจากตำแหน่ง เสนาธิการทหาร หลังจากนั้นเงินแดงก็คิดว่า
โอกาสที่จะกลับมามีอำนาจโดยไซ้ประธานาธิบดียุทธการโนและ คร.สุบันศรีโถเป็นเครื่องมือโคได้
เกิดขึ้นอีกแล้วในระยะนั้น คร.สุบันศรีโถมีคำสั่งให้นายยาโวโตเอกอัครราชทูตอินโดนีเซีย
ประจำปักกิ่ง เริ่มงานปูพื้นฐานผูกสัมพันธ์กับเงินแดงต่อไป หลังจากนั้นในไม่ช้าประธานาธิบ
ดียุทธการโนก็ได้เริ่มกล่าวถึงการร่วมมือกับเงินแดงหรือที่เรียกว่ากน อักกะปักกิ่ง-ปยองยาง-ฮานอย

๑๒
สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๔๑, อาทิตย์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๐๘

~~พจนานุกรม~~ **พจนานุกรม** การกระทำของจีนแดงและฝ่ายนิยมจีนแดงในอินโดนีเซียที่ก่อความวุ่นวาย
ไปตามวิสัยของผู้บริหารประเทศคอมมิวนิสต์ซึ่งไม่เคยเข้าใจเลยว่า อำนาจหน้าที่ที่แท้จริงของ
ประชาชนเป็นอย่างไร ผลแห่งการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นต้นเหตุให้นักศึกษา ประชาชนอินโดนีเซีย
รวมกำลังกันเดินขบวนต่อต้านประธานาธิบดีซูการ์โนและจีนแดง เรียกร้องให้จัดการกับ ดร.สุมัน
ตรีโอดีอย่างรุนแรงถึงขนาดให้เอาตัวไปแขวนคอ เป้าหมายให้กองทัพมกต้องยึดอำนาจ เมื่อวันที่
๑๑ มีนาคม ๒๕๐๕ ประธานาธิบดีซูการ์โนซึ่งได้ถอดตัวเองจนเห็นไปว่า การเดินขบวนของ
นักศึกษา เป็นการกระทำของฝูงชนส่วนน้อยที่รวมมือกับตะวันตกมีใช้อำนาจของประชาชนที่แท้จริง
ก็ยังไม่เชื่อว่าคุณจะสามารถถูฐานะใดอีก กองทัพบกจึงต้องปล่อยให้ประชาชนเดินขบวนบุก
กระหน่ำการต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ และเตรียมที่จะเปิดทางให้นักศึกษาแทรกเข้าไป
ในตำแหน่งประธานาธิบดี เพื่อพิสูจน์ให้ประธานาธิบดีซูการ์โนเห็นความสำคัญสิทธิของมติมหาชน
เมื่อเหตุการณ์ลุกลามก็ว่านายพลสุฮาร์โต (ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากฝ่ายรัฐบาลให้เป็นผู้บัญชาการทหาร
บกแทนนายพลยานีที่ถูกยิงตายกรวณกลางศึกคืนวันที่ ๓๐ กันยายนกับวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๕
และเป็นที่ทราบกันทั่ว ๆ ไปว่านายพลสุฮาร์โตแอนต์คอมมิวนิสต์) ก็ให้อาณัติสัญญาครั้งสุดท้าย
จัดการกับประธานาธิบดีซูการ์โนและพรรคพวก ผลที่เกิดขึ้นคือประธานาธิบดีซูการ์โนเสียดำนาจทาง
การเมือง ส่วน ดร.สุมันตรีโอดี และพรรคพวกก็ถูกส่งเข้าไปเก็บในคุกทหารร่วมกับนักโทษกองโจร
คารุณาสอด คำนวณของประธานาธิบดีซูการ์โน และ ดร.สุมันตรีโอดี ^{๑๒}

การ เมืองภายในประเทศของอินโดนีเซียมีการ เปลี่ยนแปลงที่สำคัญอีกครั้งหนึ่งหลัง
จากที่ฝ่ายทหารซึ่งมี พล.อ.สุฮาร์โต เป็นผู้นำได้บีบบังคับให้ประธานาธิบดีซูการ์โนมอบอำนาจใน
การบริหารประเทศให้กับ พล.อ.สุฮาร์โต เมื่อ ๑๑ มีนาคม ๒๕๐๕ กล่าวคือ อำนาจในการบริหาร
ส่วนใหญ่ตกอยู่ในมือของ พล.อ.สุฮาร์โต และผู้ร่วมทางฝ่ายพลเรือนซึ่งมีสุลต่านฮา เน็งกู บูไวโน
และนายอาดัม มาลิก เป็นบุคคลสำคัญ ส่วนประธานาธิบดีซูการ์โนยังคงดำรงตำแหน่งประมุขของ
ประเทศ แต่เพียงในนาม อย่างไรก็ตามก็ประธานาธิบดีซูการ์โนยังไม่ลดละความพยายามที่จะกู้
ฐานะและดึงอำนาจทางการเมืองของตนกลับมา จึงทำให้เป็นอุปสรรคขัดขวางการบริหารประเทศ
ของ พล.อ.สุฮาร์โต และคณะรัฐบาล ในสถานการณ์ระหว่างประเทศอินโดนีเซียได้ตกลง
ยุติการประจัญหน้ากันมาเรื่อยๆ เป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๕ หลังจากนั้น
อินโดนีเซียได้หันไปรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับประเทศฝ่ายตะวันตกอย่างรีบด่วน และได้ขอกลับเข้า
เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติใหม่ เมื่อ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๕

ในค่านเศรษฐกิจอินโดนีเซียก็ได้ดำเนินการติดต่อเพื่อขอรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศเพื่อช่วยแกภาวะเศรษฐกิจอันทรุดโทรมของอินโดนีเซีย

การเลิกเผชิญหน้ากับมาเลเซีย

สาเหตุสำคัญที่ทำให้รัฐบาลชุดใหม่ของอินโดนีเซียหันมาพิจารณาที่จะยุติการเผชิญหน้าต่อมาเลเซีย คือ

๑. ฐานะเศรษฐกิจอันเลื่อมโทรมของอินโดนีเซียเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่รัฐบาลชุดใหม่มีภาระอยู่เต็มมือที่จุดของแก้ไขอย่างรีบด่วน และฐานะทางเศรษฐกิจเช่นนี้ไม่อำนวยให้รัฐบาลนำเงินไปใช้ในทางอื่น ๆ ได้ แม้แต่ในการเผชิญหน้า

๒. การเลิกนโยบายเผชิญหน้าไม่เฉพาะแต่จะเป็นการหยุดเงินที่ต้องใช้จ่ายเพื่อการนี้ถึงร้อยละ ๓๐ ของงบประมาณทั้งหมดแล้ว ยังเป็นการยืนยันให้ประเทศฝ่ายตะวันตกได้เห็นอย่างชัดเจนควยาอินโดนีเซียได้เปลี่ยนแปลงนโยบายทางการ เมืองและเศรษฐกิจอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อหวังที่จะได้รับความช่วยเหลือจากประเทศฝ่ายตะวันตก

๓. พรรค PKI หมกอำนาจไม่สามารถขึ้นให้รัฐบาลดำเนินนโยบายเผชิญหน้าต่อไป ภายหลังจากที่อินโดนีเซียยุติการเผชิญหน้ากับมาเลเซียเพราะเหตุผลดังกล่าวแล้ว ได้มีการพบปะหารือที่กรุงเทพฯ เมื่อ ๓๐ เมษายน - ๓ พฤษภาคม ๒๕๐๘ ระหว่างนายอากัมมาดิก รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย นายรามอส รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์ และนายถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีต่างประเทศไทย เพื่อหาหนทางในการเจรจาปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซีย ต่อมา นายรามอส รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์ได้พบกับคุณ อัมคูล ราซัค รองนายกรัฐมนตรีมาเลเซียที่กัวลาลัมเปอร์ เพื่อเชิญให้เขาร่วมในการเจรจาปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซีย ซึ่งจะจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ และคุณ อัมคูล ราซัค ได้ตอบรับเขาร่วมเจรจาดวย

การเจรจาสันติภาพอินโดนีเซีย-มาเลเซีย ที่กรุงเทพฯ

ระหว่าง ๒๕ พฤษภาคมถึง ๑ มิถุนายน ๒๕๐๘ นายอากัม มาดิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอินโดนีเซียกับคุณ อัมคูล ราซัค รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรักษาการในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ประเทศมาเลเซีย พรอมควยผู้แทนของทั้ง ๒ ฝ่าย ได้รวมประชุมกันที่กรุงเทพฯ เพื่อพิจารณาปัญหาขัดแย้งระหว่างสองประเทศ ผลของการเจรจาดังนั้นทำให้ปัญหาการเผชิญหน้า ซึ่งยืดเยื้อมากกว่า ๓ ปี สิ้นสุดลงโดยปริยาย อินโดนีเซียและมาเลเซียจะรื้อฟื้นสัมพันธภาพขึ้นปกติระหว่างกันต่อไป หลังจากที่รัฐบาลทั้งสองประเทศได้ลงนามรับรองข้อตกลงกันอย่างเป็นทางการ และในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๐๘ ภายหลังจากการประชุมทั้ง ๒ ฝ่าย ได้ร่วมกันออกแถลงการณ์ (Press Statement) ^{๑๕} เกี่ยวกับการประชุมครั้งนี้มีสาระสำคัญว่า

- ทั้งสองฝ่ายได้หาทางตกลงแก้ไขความขัดแย้งที่เคยมีต่อกัน
- ยึดถือข้อตกลง ณ กรุงมะนิลาเป็นหลักในการเจรจาสันติภาพ

^{๑๔} ภูมิภาคผนวก

^{๑๕} ภูมิภาคผนวก

- จะได้มีการพบปะระหว่าง ๒ ฝ่ายต่อไป

- ขอขอบคุณ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี จอมพลถนอม กิตติขจร และ ฯพณฯ รัฐมนตรี
ถนัด คอมันตร์ ที่เอื้อเฟื้อให้ความสะดวกในการเจรจาครั้งนี้ ณ กรุงเทพฯ

การเจรจาสันติภาพที่กรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ ๒๕ พฤษภาคมถึง ๑ มิถุนายน ๒๕๐๕ นั้น ทั้งสองฝ่ายได้เลือกเอากรุงเทพฯ เป็นสถานที่เจรจาทางตกลงข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่เคยมีต่อกัน โดยเหตุที่อินโดนีเซียได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองภายในอย่างใหญ่หลวง กล่าวคือโค่นอำนาจทางการเมืองของซูการ์โนลงได้ พร้อมทั้งการกวาดล้างคอมมิวนิสต์ภายในโดยสิ้นเชิง เป็นผลให้รัฐบาลเป็นอิสระจากคอมมิวนิสต์สามารถดำเนินนโยบายได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องรับคำบัญชาจากจีนแดง ดังเช่นในสมัยซูการ์โนเรื่องอำนาจประกอบด้วยเหตุผลแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจทำให้อินโดนีเซียภายใต้รัฐบาลชุดใหม่ซึ่ง พล.อ. สุฮาร์โต เป็นผู้นำได้เปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมืองโดยเฉพาะตัดสินใจยุติการเผชิญหน้า กับมาเลเซีย และได้ติดต่อเจรจากับฝ่ายมาเลเซียโดยมีรัฐมนตรีถนัด คอมันตร์ เป็นผู้ดำเนินการจัดให้ทั้งสองฝ่ายได้พบปะเจรจากัน ณ กรุงเทพฯ โดยเหตุที่อินโดนีเซียได้เปลี่ยนท่าทีต่อมาเลเซียโดยตั้งใจยุติการเผชิญหน้า กับมาเลเซีย จึงทำให้บรรยากาศในการเจรจาสันติภาพแจ่มใส

ผลการเจรจาสันติภาพของทั้งสองฝ่ายได้ประสบผลสำเร็จอย่างน่าชื่นชม ทั้งสองฝ่ายตกลงกันได้ฉันทมิตรและตกลงหยุดการเผชิญหน้าระหว่างกัน ส่วนสัมพันธ์ภาพทางการทูตตามปกตินี้จะค่อยซึ้นภายหลังที่รัฐบาลทั้ง ๒ ฝ่ายให้ความเห็นชอบในความตกลงซึ่งได้เจรจากันที่กรุงเทพฯ นี้เสียก่อน

จากการพบปะกันในการเจรจาสันติภาพครั้งนี้ระหว่างนายมาดิด, ตูบราซัค และนายถนัด คอมันตร์ ได้มีการริเริ่มจะจัดตั้งสหภาพแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อรวมเนื้อที่ระหว่างประเทศเหล่านี้ขึ้น แต่ชื่อนั้นยังไม่ได้ตกลงกันว่า จะเอาอย่างไร แต่จะปรึกษาหารือกันใหม่ภายหลังซึ่งประเทศทั้งหมด คือ อินโดนีเซีย ไทย มาเลเซีย ได้ตั้งใจแล้วที่จะเข้าร่วมในสมาคมนี้

นายอากัม มาดิด รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซียให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ที่สนามบินคอน เมืองกอนเดินทางกลับจากการท่า เมื่อ ๒ มิถุนายน ๒๕๐๕ เวลา ๑๔.๕๕ น.

นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีต่างประเทศไทยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์และผู้นักข่าวต่างประเทศที่กระทรวงการต่างประเทศเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๐๙ เวลา ๑๐.๐๐ น. ว่า "อินโดนีเซียกับมาเลเซียสามารถตกลงระงับข้อพิพาทกันได้ ซึ่งไทยเรารู้สึกยินดีที่เขาทำสำเร็จ เพราะทั้งสองประเทศนี้เป็นมิตรของไทย และในโอกาสที่อินโดนีเซียกับมาเลเซียกลับฟื้นคืนดีกันได้ เราก็ยินดี เพราะจะทำให้เสถียรภาพในภูมิภาคนี้มั่นคงและการที่ประเทศทั้งสองเดือดมาเจรจาทันทีในไทยนับว่าเป็นการให้เกียรติแก่ประเทศไทยและคนไทยอีกด้วย" รัฐมนตรีตติยฯ ได้กล่าวต่อไปอีกว่า "ทั้งนายอาดัม มาดิด และคุณ อับดุล ราซัค ได้ขอให้ทานหาความรู้ศึกษาซึ่งในความเอื้อเฟื้อ และการต้อนรับอันอบอุ่นที่ประเทศไทยให้เขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอำนวยความสะดวกของไทยได้ทำให้ประเทศทั้งสองสามารถเจรจาทันทีกันได้ผล มาให้ประชาชนคนไทยทราบ"

ความสำเร็จในการเจรจาทันทีของอินโดนีเซียกับมาเลเซียครั้งนี้เพราะว่ารัฐมนตรีตติยฯ ได้พยายามไกล่เกลี่ยข้อพิพาททั้ง ๒ ให้คืนดีกันมาตั้งแต่ต้นจนประสบความสำเร็จในที่สุดถึงกล่าวมาเป็นคำขวัญ แต่ในขณะที่เขากำลังทำหน้าที่รัฐมนตรีตติยฯ เองก็ได้กล่าวถึงความสำเร็จในการเจรจาทันทีระหว่างอินโดนีเซีย และมาเลเซียที่กรุงเพนง ในคราวให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์และผู้นักข่าวต่างประเทศที่กระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๐๙ ว่า จุดสำคัญที่ทำให้การเจรจาทันทีสำเร็จลงได้นั้นเพราะอินโดนีเซียได้สลัดอิทธิพลคอมมิวนิสต์ทิ้งได้ จึงสามารถตกลงปัญหาพิพาทกับมาเลเซียได้

ต่อมาเมื่อ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๐๙ นายอาดัม มาดิด และคุณ อับดุล ราซัค ได้ลงนามในข้อตกลงสันติภาพอย่างเป็นทางการที่กรุงจาการ์ตา (Agreement to Normalise Relations between The Republic of Indonesia and Malaysia) สารสำคัญของข้อตกลงมีดังนี้.—

— มาเลเซียยินยอมให้ประชาชนในซาราวักและซาบาห์ยืนยันความตกลงใจว่าจะเข้าร่วมอยู่ในสหพันธ์มาเลเซียต่อไปหรือไม่โดยไม่มีการออกเสียงเด็ดขาดทั่วไปแบบเสรีและเป็นประชาธิปไตย

— มาเลเซียและอินโดนีเซียตกลงที่จะฟื้นฟูสัมพันธภาพทางการทูตระหว่างกันอย่างรวดเร็ว และจะแลกเปลี่ยนผู้แทนทางการทูตกันโดยเร็วที่สุด

— ทั้งสองประเทศจะยุติการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน

— ความตกลงที่มีผลบังคับตั้งแต่วันลงนาม

ภายหลังการลงนามในข้อตกลงที่จาการ์แล้ว ตูอันบุดรชาติ รองนายกรัฐมนตรีมาเลเซียแถลงยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า ความตกลงที่ลงนามกัน ณ กรุงจาการ์นั้น เป็นความตกลงฉบับเดียวกับที่ได้กระทำไว้ ณ กรุงเตหะราน โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทั้งที่ประธานาธิบดีชุกการโนกล่าวอ้าง ส่วนการแลกเปลี่ยนผู้แทนทางการทูตเป็นเรื่องที่ทั้งสองฝ่ายจะต้องตกลงกันต่อไป

การรื้อฟื้นความสัมพันธ์ระหว่างมาเลเซียกับอินโดนีเซียกำลังดำเนินรุดหน้าต่อไปเพื่อให้มาเลเซียและอินโดนีเซียร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดที่สุด ทั้งสองฝ่ายต่างส่งคณะผู้แทนไปร่วมเจรจาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในเรื่องต่าง ๆ เช่น ในด้านการปลงกัน การค้า วัฒนธรรม และการคมนาคม ผลจากความตกลงของทั้งสองฝ่ายในขั้นต้นนี้ปรากฏว่า ได้มีการตกลงกันในหลักการเพื่อร่วมปราบปรามคอมมิวนิสต์ตามชายแดนบอร์เนียว ส่วนในด้านวัฒนธรรมมาเลเซียและอินโดนีเซียตกลงจะปรับปรุงใจตัวสะกดอย่างเดียวกันในภาษาเขียนเพื่อให้ภาษาของทั้งสองประเทศนี้สอดคล้องกัน นอกจากนี้ยังให้มีการแลกเปลี่ยนการเยี่ยม เยียนระหว่างองค์การเยาวชน องค์การวัฒนธรรม และกีฬาระหว่างกันด้วย

บทสรุป

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียในช่วงระยะ ๒๕๐๖ - ๒๕๐๘ ได้พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศที่เคยมีอยู่ต่อกันอย่างดีและกลับเปลี่ยนแปลงมามีความตึงเครียดในความสัมพันธ์ต่อกันในช่วงระยะ ๓ ปีกว่าดังที่กล่าวมา จนในท้ายที่สุดก็กลับไม่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันอีกนั้น สาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความสัมพันธ์ คือ นโยบายของสองประเทศนี้ กล่าวคือ คราวใดที่นโยบายสอดคล้องกัน ความสัมพันธ์ก็เป็นไปด้วยดี เมื่อใดที่ขัดกันนโยบายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศก็ตึงเครียด ตัวอย่าง เช่น ก่อนการสถาปนามาเลเซียสัมพันธ์ภาพระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียก็ดำเนินมาราวรื่นเพราะนโยบายสอดคล้องกัน คราวเมื่อตนกู อับดุล ราห์มัน ได้สถาปนามาเลเซียขึ้น ก็ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศเลวลงจนกระทั่งถึงตัดสัมพันธ์และดำเนินนโยบายเผชิญหน้าต่อกัน ทั้งนี้เป็นเพราะชุกการโนเห็นว่าตนกู อับดุล ราห์มัน วางนโยบายขัดกับอินโดนีเซีย ฉะนั้น นโยบายเป็นเครื่องกำหนดสภาพความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศที่เกิดขึ้นนั้น เพราะนโยบายเป็นสาเหตุที่สำคัญ

ในบทนำได้กล่าวมาแล้วว่า ที่มาของนโยบายแต่ละชาติมีพื้นฐานมาจากอุดมการณ์ผลประโยชน์และความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ นโยบายได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือรักษาผลประโยชน์ของชาติ ฉะนั้น ผลประโยชน์จึงเป็นที่มาของนโยบายที่สำคัญที่สุด นโยบายแห่งชาติจะวางไว้อย่างไรนั้นสุดแต่กลุ่มผู้สร้างนโยบายจะตีความว่าอะไร เป็นผลประโยชน์สำคัญของชาติที่จะรักษาไว้ นโยบายของประเทศจึงมักสะท้อนให้เห็นความคิดของผู้นำ ชุกการโนกล่าวว่า "คนมีชนมบังกินอย่างเดียวไม่ได้ต้องมีศักดิ์ศรีด้วย" ชุกการโนมองผลประโยชน์ของประเทศในแง่ความหยิ่งของประเทศ จึงมองผลประโยชน์ในทางการ เมืองสำคัญมากกว่าทางเศรษฐกิจ ชุกการโนเกลียดชุกผู้นำมาเลเซีย คือ ตนกู อับดุล ราห์มัน ที่ร่วมมือกับอังกฤษสร้างจักรวรรดินิยมแบบใหม่คือมาเลเซีย นโยบายเผชิญหน้าของอินโดนีเซียจึงสะท้อนให้เห็นถึงความเกลียดชังของชุกการโนต่อจักรวรรดินิยม

นโยบายขัดแย้งที่มีอยู่ต่อกันนั้นฝ่ายหนึ่งได้รับความสำเร็จอีกฝ่ายหนึ่งประสบความล้มเหลวกล่าวคือ นโยบายของมาเลเซียที่จะรักษาผลประโยชน์ทางการ เมืองและ

เศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ของตนไว้ได้รับความสำเร็จอย่างงดงาม ในท้ายที่สุดก่อให้เกิดความสำเร็จทั้งในด้านการเมืองและเศรษฐกิจ แต่ตรงกันข้ามอินโดนีเซียภายใต้การนำของซูการ์ในทองประสบความสำเร็จในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ โดยเฉพาะนโยบายเผชิญหน้ามาเลเซีย ซึ่งต้องล้มเลิกไปในที่สุดพร้อมกับการสูญเสียอำนาจทางการเมืองของซูการ์ในคัวนโยบายอินโดนีเซียภายใต้การนำของซูการ์ใน ซึ่งมองผลประโยชน์ทางการเมืองที่สำคัญกว่าทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดความยากลำบากในทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียอย่างยิ่ง ประชาชนอดอยาก เงินเฟ้อ เกิดความระส่ำระสายทั่วประเทศ จนกระทั่งฝ่ายทหารภายใต้การนำของ พล.อ.สุฮาร์โตได้เข้าไปใช้อำนาจเด็ดขาดในทางการเมืองของอินโดนีเซียปราบอิทธิพลของคอมมิวนิสต์จีนแดงที่เคยมีอยู่เหนือรัฐบาลภายใต้การนำของซูการ์ในลงได้ กล่าวคือ กวาดล้างพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซียลงได้โดยสิ้นเชิงพร้อมทั้งปลัดซูการ์ในออกจากความเป็นผู้นำในทางการเมืองของอินโดนีเซียจึงสามารถเลิกนโยบายเผชิญหน้าของซูการ์ในได้และใช้นโยบายใหม่อันเป็นนโยบายที่ถือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่สำคัญกว่า ผลประโยชน์ทางการเมือง หลังจากนั้นอินโดนีเซียได้เริ่มใช้นโยบายใหม่ความร่วมมือระหว่างอินโดนีเซียและมาเลเซียจึงกลับคืนสู่ชนปกติ

อย่างไรก็ตาม การที่อินโดนีเซียสามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายได้นั้นก็ด้วยเหตุที่ผู้นำประเทศคนใหม่ไม่อยู่ที่อิทธิพลพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซีย จึงสามารถดำเนินนโยบายได้โดยอิสระ ผิดกับผู้นำคนเก่าคือซูการ์ในซึ่งอยู่ที่อิทธิพลพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซีย ทราบกันทั่ว ๆ ไปว่า ซูการ์ในเป็นผู้ริเริ่มนโยบายเผชิญหน้าขึ้นเอง ต่อมาคอมมิวนิสต์จึงเข้าสนับสนุนเพื่อหวังผลประโยชน์ให้กับฝ่ายตนและใช้อิทธิพลบังคับมิให้รัฐบาลอินโดนีเซียภายใต้การนำของซูการ์ในเปลี่ยนแปลงนโยบายเผชิญหน้า เพราะภายใต้สภาพการเผชิญหน้าเช่นนั้นฝ่ายคอมมิวนิสต์จะสามารถแสวงหาผลประโยชน์ได้เต็มที่ เพื่อเปลี่ยนแปลงอินโดนีเซียให้เป็นไปตามความต้องการตามอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ นอกจากนั้นแล้วก็เป็นที่ยอมรับกันตามทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศว่าผลประโยชน์อันคับแค้นของชาติคือผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงและความอยู่รอดของชาติ อันคับคั่งที่สองคือผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับเกียรติภูมิของชาติ หากประเทศใดขัดแย้งกันด้วยผลประโยชน์ข้อแรก ก็เป็นเรื่องยากที่จะเปลี่ยนแปลงนโยบาย แต่ถ้าขัดแย้งกันในเรื่องผลประโยชน์ข้อที่สองก็ไม่เป็นเรื่องยากนักที่จะเปลี่ยนแปลงนโยบายให้กลับมาสอดคล้องกัน อินโดนีเซียและมาเลเซีย โดยแท้ที่จริงแล้วมีผลประโยชน์ขัดกันในเรื่อง เกียรติภูมิมากกว่า คือแย้งกันเป็นใหญ่

ในหมู่ชาติมาเลย์ เมื่ออินโดนีเซียมีผู้นำคนใหม่ซึ่งเห็นผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจสำคัญกว่า การเมืองหรือเกียรติภูมิ จึงสามารถเปลี่ยนนโยบายได้ง่ายดาย แต่หากขัดกันเพราะผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับความมั่นคง (Security) และความอยู่รอด (Survival) แล้วละก็ นโยบายของประเทศที่ขัดกันคงจะ เปลี่ยนไม่ง่าย การที่อินโดนีเซีย เลิกนโยบาย เผชิญหน้าต่อ มาเลเซียก็ก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่ายอย่างน้อยที่สุดก็ทำให้สองประเทศกลับมามี ความสัมพันธ์กันที่ อบอุ่น และมีโอกาสสร้างเสริม เศรษฐกิจและความมั่นคงแห่งชาติได้ดีกว่า

อย่างไรก็ตาม ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศในปัจจุบัน เช่น การที่อินโดนีเซียยังมียอมสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับมาเลเซียทันที แม้จะไม่มีข้อตกลง เลิกนโยบาย เผชิญหน้ากันแล้ว เพราะอินโดนีเซียยังต้องการจะดูแลการลงประชามติในดินแดน ซาบาห์และซาราวักอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้แน่ใจว่า ประชาชนในซาราวักและซาบาห์ต้องการจะอยู่ กับมาเลเซียจริงหรือไม่ จึงทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าอินโดนีเซียยังไม่ละทิ้งอุดมการณ์ แห่งชาติคือ Indonesia's Irredentism (ลัทธิรวมดินแดนที่เคยเป็น เมืองขึ้นมาเป็นของตน) ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศและเลิกนโยบาย เผชิญหน้าของชุกการ์โน จึงไม่ทำให้อินโดนีเซีย เลิกอุดมการณ์ที่จะ เป็นใหญ่ในหมู่ชาติมาเลย์ หากเป็นแค่เพียงเลิกวิธี การปฏิบัติ (means) ไปสู่จุดมุ่งหมายในทางรุนแรงและหันมาใช้วิธีปฏิบัติแบบอื่นในทางสงบ ต่อมาเลเซีย เพื่อให้เกิดสันติภาพและ เศรษฐกิจที่ดีแก่อินโดนีเซีย หรือพูดอีกอย่างหนึ่งได้ว่า เป็น การเปลี่ยนแปลงเฉพาะวิธีการปฏิบัติ แต่ผลประโยชน์พื้นฐาน (basic interests) ของชาติ ยังคงเดิมคือต้องการ เป็นใหญ่ในหมู่ชาติมาเลย์ ต้องการ เป็นผู้นำประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ และต้องการขยายดินแดน ดังนั้น อินโดนีเซียก็ยังคงมีความปรารถนาที่จะได้ดินแดนมาเลเซีย อยู่เช่นเดิม ไม่ต่างองเดียวกับมาเลเซียก็ยังคงนโยบายรักษาลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจและการ เมืองในภูมิภาคนี้ของตนอย่าง เหนียวแน่น

ฉะนั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าผลประโยชน์พื้นฐาน (basic interests) ของชาติทั้งสองยังขัดกันอยู่ หากแต่เป็นการขัดกันในแบบสันติ ซึ่งเกิดขึ้นเพราะนโยบายของ อินโดนีเซียภายใต้การนำของ พล.อ.สุฮาร์โต ผู้ซึ่งไม่เห็นด้วยกับนโยบาย เผชิญหน้าของ ชุกการ์โนที่นำมาใช้ในขณะที่สถานการณ์เศรษฐกิจของอินโดนีเซียอยู่ในสภาพเลวร้าย อาจ เป็น ไปได้ว่า ภายใต้การนำของ พล.อ.สุฮาร์โต อินโดนีเซียอาจใช้วิธีอื่นเพื่อดำเนินการไปสู่จุด มุ่งหมายตามผลประโยชน์พื้นฐานก็ได้